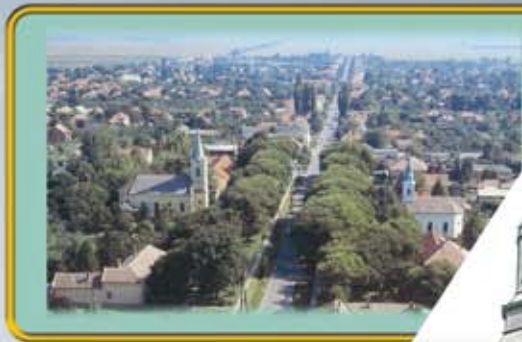

Ára: 230.-Ft

RÁKÓCZI Falva

Rákóczi Falviak Lapja

2008. Ötödik szám

Borító: Papp Imre

Köszöntés

*Nagy szeretettel köszöntjük
községünk
pedagógusait, egészségügyi dolgozóit
és köztisztviselőit!*

Szerkesztőség

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Tájékoztató Rákóczifalva belterületén elvégzett tavaszi útfelújítási munkákról

Aszfaltos útjaink közül az Arany, Petőfi, Zrínyi, Rákóczi, Hunyadi, Kossuth, Jókai, Nyár, Bartók, Tisza, Damjanich, és Rózsa utcákon részben vagy teljes hosszában végeztünk útkátyúzási munkákat az egységesebb útfelület kialakítása érdekében.

A zúzottkő útalapos utak kátyúinak zúzalékkal történő feltöltése a Deák, Petőfi út a Virág - Rákóczi út között; Vasvári út a Sallai - Nyár út között; Toldi út az Arany - Toldi út 78. számig történt meg.

Az utak felületének szükséges javítása mellett az útról lefolyó csapadékvíz elvezetéséről is gondoskodni kell ahhoz, hogy a belvízelvezető árokba folyjon le a csapadék. Ezért a padkarendezési munkákat végeztünk a Kossuth, Hunyadi, Petőfi, Toldi, Damjanich, és a Tisza utcákban szükség szerint mindkét vagy egyik oldalán változó szélességben. Az utak melletti padkák feltöltése, feltöltődése ugyanis megakadályozza a víz árokba jutását.

A meglévő beton burkolatok felületének kiegyenlítésére és új aszfaltos burkolat kialakítására került sor az Általános Iskola udvarán, a Bölcsőde udvarán, és a Rákóczi út egyes buszmegálló várószigetein.

-Az iskola udvarán a Sportsarnok megközelítésére az Alkotóház és a belső udvar felőli bejáró szélesítésére és új burkolat kialakítására került sor. Az iskolaudvar sármentes felületének bővítésére további új aszfaltburkolat készült.

-A Bölcsőde keleti oldalán lévő beton bejáró egyenetlen felületére aszfaltburkolat került, amivel az egyenetlenség megszűnt.

-A Rákóczi út három buszváró járdasziget egyenetlen beton felülete lett aszfaltburkolattal kiegyenlítve.

Rákóczifalva belterületi közutak javítására fordítható szűkös anyagi keretünk miatt csak a legszükségesebb útjavítási munkákat tudtuk elvégeztetni a kivitelezővel.

Közmeghallgatás

A Képviselő-testület 2008. május 09-én pénteken a Varsány Községi Házban közmeghallgatást tartott, melyen Tóth Lajos polgármester úr tájékoztatta a jelenlévőket a Te-

lepülés Rendezési Tervről, valamint a - II. forduló - település környezetének védelméről, az állattartás szabályairól szóló rendelet tervezetről.

Ünnepi tudományos ülés

2008. május 09-én pénteken 10 órakor o. prof. dr. med. habil. Bajnóczky István C. Sc. Ph. D. 65. születésnapja alkalmából a tanítványai ünnepi tudományos ülést rendeztek Rákóczifalván a Varsány Községi Házban. Az ülést a rendezvény főszervezője, Dr. Tóth Zsuzsanna, az ISZKI Győri Intézetének igazgatója nyitotta meg. Többek között előadást hallhattunk a hajszálak kriminalisztikai vizsgálatáról, pszichológiai tanulmányokról, az emberölés és halált okozó testi sértés elkülönítéséről, az igazságügyi személyazonosításban alkalmazott kémiai módszerekről, illetve az igazságügyi szakértői témákhoz kapcsolódó esettanulmányokról.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Szúnyogirtás

Szolnok és társult települései, így Rákóczi falva területén is légi és földi szúnyogirtást végeztek 2008. május 21. napján. A nyár folyamán a szúnyoginvázió és az időjárás függvényében több alkalommal kerül még sor irtásra. Az irtások időpontjáról tájékoztatjuk a lakosságot.

Legközelebb 2008. június 04-én lesz légi irtás napnyugta előtt 1,5 órával, rossz idő esetén 2008. június 05-én illetve 06-án, ugyanebben az időben. A vegyszer emberre és melegvérű állatokra veszélytelen, méhekre azonban veszélyes! Kérjük a méhészeket, fokozottan ügyeljenek méheikre!

Képviselő-testület soron kívüli ülése

Rákóczi falva Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete 2008. május 29-én soron kívüli ülést tartott. A napirendi pontokból:

A Vásárhelyi Terv által érintett területek hasznosítása

A Képviselő-testület bejelenti igényét az alábbiakkal kapcsolatban:

a Vásárhelyi Terv végrehajtása során állami tulajdonba került mentetlen terület (közel 500 ha) teljes körül használati jogát. A Tiszavárkonyi kanyarnál lévő területből 8-10 ha terület önkormányzati tulajdonba kerülését, és a terület feltöltését a mindenkori legmagasabb árvízszint fölé 1 méterrel.

Pályázat rehabilitációs munkahely teremtő beruházásra

A Képviselő-testület elfogadta a Falugondnokság Kommunális és Szolgáltató Kft. 2007. évi egyszerűsített éves beszámolóját és a Rákóczi falva Tiszapart KKN Kft. 2007. évi közhasznú egyszerűsített beszámolóját.

A Falugondnokság Kft. pályázatot nyújt be az Északalföldi Regionális Munkaügyi Központ Munkapiaci programok és Humánszolgáltatási Osztály által kiírt 2008. évi megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatására. Sikeres pályázat esetén 12 fő megváltozott munkaképességű személy kaphatna munkalehetőséget a Kft-nél.

Szolnok-Martfű kerékpárút – a hiányzó 3. szakasz

Az Önkormányzat Képviselő-testülete, mint konzorciumi partner „Szolnok és Martfű kerékpárút építése” címmel pályázni kíván a Közlekedés Operatív Program keretében „Kerékpárút hálózat fejlesztés” címmel kiírt pályázati felhívásra. A pályázat keretében megvalósulhatna a Szolnok és Martfű közötti kerékpárút hiányzó 3. szakasza. A pályázatot Martfű Város Önkormányzata, mint a projekt gesztorszervezete nyújtja be.

Pályázat a taneszköz-ellátottság javítására

A képviselő-testület pályázatot nyújt be a Virágoskert

Óvoda és a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény taneszköz-ellátottságának javítására. A helyi taneszköz-fejlesztési terv alapján a tanításban közvetlenül használható eszközökre készül a pályázat. Az óvodában csoportszobák bútorzatának, játéktároló szekrényeknek, valamint az öltöző szekrényeknek a cseréje; az iskolában a fizika-kémia szaktanterem berendezésének beszerzése szerepel.

Rákóczi falvi kitüntető díjak

A Képviselő-testület által 2008-ban adományozott díjak átadására a Döme napon kerül majd sor.

Tájékoztató a gépjármű adásvételét követő bejelentési kötelezettségről

Tájékoztatjuk a gépjármű tulajdonosokat, hogy a gépjárművek (személygépkocsi, tehergépkocsi, utánfutó stb.) adásvételét követő 15 napon belül az eladónak és a vevőnek is a szolnoki Okmányiroda (5000 Szolnok, Széchenyi krt. 22.) felé bejelentési kötelezettsége van. Ez a kötelezettség a jármű adásvételi szerződés 1 példányának a benyújtásával teljesíthető az okmányiroda felé.

Tehát nem csak a vevőnek van bejelentési kötelezettsége, hanem az eladónak is!

A bejelentés csak akkor érvényes, ha az adásvételi szerződésen szerepel az Okmányiroda igazolása (bejelentés dátuma, aláírás, bélyegző) a bejelentési kötelezettség teljesítéséről.

Amennyiben az eladó a 15 napos határidőn túl, de legkésőbb az adásvétel évében eleget tesz bejelentési kötelezettségének, akkor a következő év első napjától nem kell fizetnie a gépjárműadót.

Ha a vevő vagy az eladó nem jelenti be az Okmányirodának a tulajdonjog megváltozását, akkor az eladó köteles fizetni a gépjárműadót az adásvételt követő év(ek)ben is.

Megjegyezzük, hogy a fent említett szabályok, évek óta hatályban lévő szabályozások.

Az ügyel kapcsolatosan további információkat a Polgármesteri Hivatal adóosztályánál Szabó Attila adóügyi ügyintézőnél (56/889-725) kaphatnak.

Polgármesteri Hivatal

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Intézmények akadálymentesítése

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata sikeresen pályázott az Egészségház, illetve a Polgármesteri Hivatal komplex akadálymentesítésére.

Az akadálymentesítési munkák elvégzése után a Polgármesteri Hivatal és az Egészségház megközelítését lépcsők, rámpák megépítése, járda szint beállítása segíti majd. Az épületeken belüli akadálymentes illemhelyek kialakítását is tartalmazzák a tervek.

Az intézményekben a külső belső tájékozódást az info-, kommunikációs elemek segítik, amelyek bármely fogyatékkal élő személy számára segítséget jelentenek a tájékozódásban, a kommunikációs akadályok elhárításában. A pályázatokban szereplő munkák befejezését 2008. ősz végére tervezzük.

A Bivaly-tói csatornán 2007-ben elvégzett fenntartási munkák

A Mezőtúr-Tuszazugi Vízgazdálkodási Társulat tájékoztatást adott a Polgármesteri Hivatalnak, hogy 2007. évben a Bivaly-tói csatorna Rákóczifalva külterület 0160, 0157 és 052 helyrajzi szám alatti szakaszain, a Bivaly-tói belvízcsatorna 2+412-7+208 fm szelvények között az alább felsorolt fenntartási munkákat végezték el:

- Gaztalanítás gépi erővel síkon: 9592 m²
- Gaztalanítás gépi erővel rézsűn: 34100 m²
- Nád kaszálás gépi erővel: 4788 m²
- Cserje irtás kézi erővel: 600 m²

Az elvégzett munkák összege 600 ezer Ft, melyhez Rákóczifalva 414 700 Ft-tal járult hozzá.

Támogatást kapott a Kárpátaljai Magyar Főiskola

A Rákóczi Néptáncgyűttes vezetősége és tagjai a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskoláért Alapítvány részére 10.000.- Ft támogatást utalt át az intézmény felújítására. Köszönjük nagylelkűségüket!

Civil kerekasztal megbeszélés

„2008. május 22-én a Rákóczi Kerekasztal soros ülésén a civil szervezetek, pártok és intézményvezetők tájékoztatót kaptak a szolnoki Liget Fesztiválról, a részvétel lehetőségeiről, valamint megbeszélték a 2008. évi nyári rendezvények terveit, a megvalósításhoz szükséges teendőket.”

Tájékoztató a szociális ellátásokról

2008. május hónapban az Egészségügyi és Szociális Bizottság egy alkalommal ülésezett.

A bizottság 8 gyermek részére állapított meg rendkívüli gyermekvédelmi támogatást

gyermekenként 7.400,- Ft összegben, átmeneti segélyt 3 fő részére mindösszesen 28 000,- Ft összegben. Normatív lakásfenntartási támogatást 3 háztartás, helyi lakásfenntartási támogatást 2 háztartás esetében állapított meg a bizottság. Egy háztartás esetében elutasította a kérelmet, mivel határidőn túl érkezett.

2 ápolási díj ügyében döntött: 1 fő részére megállapította, 1 főnél megszüntette, mivel az ápolást végző személy munkába állt.

A jegyző hatáskörébe utalt ügyek

Rendszeres gyermekvédelmi kedvezményt 6 család, rendszeres szociális segélyt 4 fő részére állapított meg, 1 fő részére keresőtevékenység melletti szociális segélyfolyósítást rendelt el a jegyző. 3 fő esetében közfoglalkoztatásban való részvétel miatt a folyósítás szünetelését rendelte el.

Hatósági bizonyítványt egészségügyi szolgáltatás igénybevétele céljából 2 fő részére állított ki.

Közgyógyellátást alanyi jogon 18 fő részére, normatív alapon 4 fő részére, méltányossági alapon 2 fő részére állapított meg. A méltányossági alapon megállapított közgyógyellátás után az Önkormányzat térítési díjat fizet a Megyei Egészségbiztosítási Pénztárnak. Ebben a két esetben összesen 76.227,- Ft – ot utaltunk át.

Jövedelemigazolást idősek bentlakásos otthonának igénybevétele céljából 1 fő részére állított ki a jegyző.

A Rákóczi Lap januári számában beszámoltunk arról, hogy a Baptista Szeretetszolgálat - amennyiben lehetősége lesz - a későbbiekben is támogatni fogja településünket. Az Önkormányzat megkötötte a 2008. évre szóló támogatási szerződést a Baptista Szeretetszolgálattal, annak érdekében, hogy a Szeretetszolgálat a településen élő embereket továbbra is segítse élelmiszeradományával.

Dízsírhely és kopjafa szentelés az első tanító tiszteletére

Pesti Lajos, Rákóczifalva első református tanítója tiszteletére dízsírhelyet és kopjafát szenteltünk 2008. június 04-én, 17 órakor a rákóczifalvai temetőben. A csendes tiszteletadáson Kármán István alpolgármester és Vadász Istvánné ÁMK igazgató mondta el gondolatait. A megemlékezésen közreműködtek az ÁMK II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és AMI tanulói és pedagógusai.

ÖNKORMÁNYZAT**Felhívás parlagfű elleni hatékony védekezésre**

1. A hatályos jogszabályok értelmében 2008. június 30. napjáig köteles az ingatlan tulajdonosa a parlagfű elleni védekezést végrehajtani, illetve 2008. július 1-től a parlagfű szezon végéig pedig a virágzást folyamatosan megakadályozni.

Június 30-ig még rendelkezésre áll annyi idő, hogy mindenki a saját területén elvégezhesse a parlagfű elleni védekezést. A szankciómentes, önkéntes jogkövetés lehetőségének határnapja a június 30-i dátum.

2. A 2008. június 30-i határnapot követően a parlagfűvel fertőzött területek esetében, külterületen a Növény- és Talajvédelmi Szolgálat, belterületen a helyi önkormányzat jegyzője, közérdekű védekezést rendel el, melyre még a benyújtott fellebbezésnek sincs halasztó hatálya.

A jogszabályi rendelkezések betartását a földhivatal munkatársai folyamatosan végzett helyszíni szemlén ellenőrzik, együttműködve a növényvédelmi hatósággal, és az önkormányzatok jegyzőivel.

3. A közérdekű védekezést elrendelő határozatot a Növény- és Talajvédelmi Szolgálat, valamint a fertőzött ingatlan fekvése szerint illetékes önkormányzat hirdetőjén kell közzé tenni, tehát az ingatlan tulajdonosát / használóját előzetesen nem kell szemlére hívni, és postai úton nem értesül az eljárás megindításáról. A határozatot a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz is továbbítani kell.

A védekezés alapvető alkotmányos jogokat is érint, mivel a törvényi szabályozás az egészséges környezethez való jogot ezáltal a tulajdonjog elé helyezi, vagyis a közérdekű védekezést a hatóság a lezárt terület felnyitásával zárt ingatlanon, telephelyen - az ott tartózkodó személyek akarata ellenére is elvégezheti.

4. A közérdekű védekezést elrendelő hatóság a költségek (vállalkozói díj, elrendelő hatóság és földhivatal felmerülő költségei) 15 napon belüli megtérítésére kötelezi az érintettet.

A törvény lehetőséget ad - szigorú eljárási rendben -, hogy a parlagfűvel erősen fertőzött haszonnövény állományban (napraforgó, kukorica stb.) a kultúrnövény károsodása mellett is elvégezhessek a közérdekű védekezést, és a földhasználó még kártalanításra sem tarthat igényt.

5. A mulasztókkal szemben a fentiekén kívül szankciót is kell kezdeményezni. Az eljáró növényvédelmi hatóságnak ki kell szabni a növényvédelmi bírságot, amely a védekezés költségein felül 20.000 és 5.000.000 Ft közötti összegben kerül kiszabásra a parlagfűvel fertőzött terület nagyságának arányában.

A költségek meg nem fizetésük esetén adók módjára kerülnek behajtásra, erről az Adó- és Pénzügyi Ellenőrző Hivatal gondoskodik.

A fentiekre tekintettel, felhívjuk minden ingatlan-tulajdonos figyelmét, hogy mind a külterületi, zártkerti, mind a belterületi ingatlanjaikon, folyamatosan irtsa a parlagfűvet!

Polgármesteri Hivatal

CIVILEK**„Azt hittem, csak álmodtam”**

Balogh Larion 11 éves lesz az idén nyáron. Aranyos, életvidám, mozgékony kisfiú. Ami mégis megkülönbözteti a vele egykorú gyermekektől az, hogy sérülten született.

Édesanyja, Melinda, túláradó szeretettel beszél a kisfiúról. A féloldali agysorvadás a gyermek fél oldalán (lábán, kezén) maradandó elváltozásokat idézett elő. Több műtét után, erősítő mozgással helyzete legalább a végtagok állapotának szinten tartását segíti elő. Ezért Larion születésnapjára kerékpárt kért szüleitől.

Egy olyan kerékpár, amivel a gyerekek nagy része megtanulhat kerékpározni, - sajnos - szóba se jöhetett.

Ekkor találkozott egymással az anyai szeretet és az együttérzés, segíteni akarás. Bíró Tiborné, a Polgári Kör vezetője, a rákóczi falvi emberek - hivatalok, civil szervezetek, magánszemélyek - segítségét kérte, és példátlan gyorsasággal kapta meg.

Az összefogás eredményeként rekord gyorsasággal összegyűlt 110 ezer forint. A speciális 3 kerekű kerékpár ma már ott van a kisfiú tulajdonában.

Sajnos, még egyelőre nem tudja olyan mértékben használni, ahogyan szeretné. Sérült lába és keze speciális kiegészítőket igényel. Bízunk benne, hogy az is hamarosan elkészül! Összefogással, akarattal sikerülhet!

A lényeg, hogy a jó irányba való elmozdulás tanúi lehetünk. A segíteni akarás, a bizalom, a szeretet szintjén. És ez jó. Nagyon jó. Itt jöhetünk rá arra, hogy jobb adni, mint kapni.

Urbánné Kelemen Rózsa

KÖNYVTÁRI HÍR

A kétfordulós könyvtári rejtvény helyes megfejtésének nyertese:

Marton Jánosné Irénke Rákóczi falvi lakos.

Nyereményét átadtuk. Még egyszer gratulálunk Neki!

Könyvtárosok

KÖZMEGHALLGATÁS

Közmeghallgatás

Több éve szorgos résztvevője vagyok a településen zajló közmeghallgatásoknak. Így le tudom mérni azok hangulatváltozását is. Egyre mentesebb az indulatoktól, pedig azt is mondhatjuk, hogy nem voltunk kevesen, szinte megtelt a terem. Mármint, ami a hallgatóságot illeti, mert – 3 napos ünnep előtti péntek lévén – a képviselők asztala meglehetősen foghíjas volt.

Május 9-én újra meghallgattattott a lakosság. A Varsány Községi Házban Tóth Lajos polgármester úr már második alkalommal tájékoztatta a jelenlévőket a település környezetének védelméről, az állattartás szabályairól szóló rendelettervezetről, valamint a Település Rendezési Tervről.

Beszámolójában polgármester úr dián bemutatta az előzőleg sok vitát és elégedetlenséget kiváltó rendelettervezet újabb változásait, amelyben már figyelembe vették azokat a javaslatokat, amelyekkel a gazdák, a civil szervezetek és ezen kívül még jó néhány állampolgár kiegészített. Ezekkel a változtatásokkal együtt, még további egyeztetéseket követően kerül a végleges rendelet a képviselők elé, hogy augusztus 31-ig el is fogadassák.

A témához – bár nem mindig szorosan ahhoz – néhányan hozzászóltak, de ezekből is érezhető volt, hogy már nagyon sok fórumon napirenden volt, tehát inkább csak nyomatékokat akartak adni mondandójuknak. Volt olyan, aki az utcákon sok esetben feltűnő kóbor ebek veszélyeire hívta fel a figyelmet, volt, aki konkrét javaslatát adta elő, de volt olyan is, aki megkérdőjelezte a rendelet jogosságát. Megtudhattuk azt

is, hogy ezt a fórumot megelőzően már a gazdákkal – indulatoktól sem mentes gyűlésen – létrejött egy konszenzusos megállapodás. Itt a gazdák egyéni érdekeiket félretéve közösen próbáltak megoldást találni. A végkicsengése az volt, ha az állattartó és a szomszéd hajlandó a probléma megoldása érdekében szemközt ülni egymással, akkor kompromisszumra lehet jutni.

Természetesen mint mindig, most is előjött az utak állapotának problémája, amiről újra megtudhattuk, hogy pénz és pályázati lehetőség hiányában lassan haladhat előre, de az önkormányzat mindent elkövet az ügy megoldása érdekében.

A második napirendi pont tárgyalása – amelyen részt vett Tekse András főépítész úr is –, Rákóczifalva Település Rendezési Tervéről még kevesebb indulatot váltott ki a hallgatóságból, bár ez még inkább tájékoztató jellegű volt. A településszerkezeti terv arra a kérdésre ad választ, hogy mit lehet építeni egy adott területeken. Tehát ennek rendeletbe foglal-

lását is nagyon sok egyeztetés fogja még követni. Jó néhány hatósági koordináció után a településszerkezeti tervet határozattal, a helyi építési szabályzatot rendelettel hagyják jóvá. Az államigazgatási egyeztetés előtt, az elkészült munkaközi tervdokumentáció közmeghallgatás keretében bemutatására kerül, így a lakosság véleménye, észrevételei, javaslatai a helyszínen kerülhetnek megbeszélésre.

Mint ahogy polgármester úr elmondta, a településrendezési terv várható jóváhagyásának időpontja: 2009. március hó.

Kérte a résztvevőket, de az újság hasábjain keresztül minden rákóczifalvi polgárt, hogy ha fejlesztési elképzeléseik, szándékaik vannak, vagy a jelenleg hatályos településrendezési terv módosítását szeretnék, illetve egyéb a rendezési terv készítését befolyásoló javaslatuk, észrevételük van, azokat jelezzék az alábbi címen:

E-mail: titkarsag@rakoczifalva.hu

Kara István: 30/985-8907

Fejes-Tóth Ernőné (Erika): 56/889-730

Nánási Lajosné (Katika): 56/889-714

ISKOLÁNK

Akikre büszkék vagyunk.

Legújabb versenyeredményeink. 2008. május 23.

1. Bolyai Megyei Matematikaverseny VII. helyezés Varga Tamás országos matematikaverseny döntőjébe bejutott

Pintér Gabriella 7.a

Felkészítő nevelő: Turiné Szabó Mária

2. Közlekedési megyei verseny VI. helyezés

Kovács Ákos 3.a

Felkészítő nevelő: Hőnyi László

3. Verne Gyula: 80 nap alatt a Föld körül c. regény olvasóversenye V. helyezés

8.a osztály csapata

csapatagok: Cseh Kitti, Bozsó Máté, Pintér Orsolya

Felkészítő nevelő: Nagyné Németh Margit

4. Megyei rajzverseny telefonos lelkiségélszolgálat által kiírt pályázat III. helyezés, Versegly Megyei Könyvtárban kiállítás Pintér Orsolya 8.a

Felkészítő nevelő: Füleki Angéla

5. Zrínyi Ilona Megyei Matematikaverseny XVII. helyezés Korom Réka 3.a

Felkészítő nevelő: Bozsó Andrea

6. Népzenei Együttesek Országos Minősítése, énekkar 25 fős csoportja ezüst minősítést ért el.

Felkészítő nevelő: Sándorné Pusztai Erika

7. Ne felejtsek! országos levelezőverseny magyar nyelv és irodalom arany fokozatú minősítés:

Kiss Pál 8.a

Felkészítő nevelő: Nagyné Németh Margit

ezüst fokozatú minősítés: Cseh Kitti 8.a,

Halász Dóra 8.a, Pintér Orsolya 8.a, Székely Viktória 8.a

Garamvölgyi Alexandra 8.a

Felkészítő nevelő: Nagyné Németh Margit

8. Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei Helyesírási verseny V. helyezés Menkó Gábor 5.b

Felkészítő nevelő: Nagy Ildikó

9. Katasztrófavédelmi megyei verseny V. helyezés

Terenyei Nóra 8.a

Szabó Imre 8.a

Hovodzák Olivér 7.a

Felkészítő nevelő: B. Tóth János

Torda Zoltán 7.a

10. Mozaik Kiadó országos levelező versenye

Méhesi Rebeka 2.a 24. helyezés anyanyelvből (386 fő versenyzett)

Felkészítő nevelő: Hernek Istvánné

Kovács Tamás 2.a 26. helyezés matematikából (436 fő versenyzett)

Felkészítő nevelő: Csehné Jakab Anna

11. Diákolimpia megyei döntő I. helyezés

I. korcsoport → Labdarúgó Diákolimpia Országos Döntőjébe jutottak

Nagy Kristóf

Molnár István

Susa Zoltán

Banka Gábor

Dudinszky Márk

Bagi Patrik

Barta Patrik

Kiss Zalán

Szokolai Viktor

Lévai Máté

Felkészítő: Ruskó Zsolt

12. Néptánc tanszak

Jász kun Világ Gyermek és Ifjúsági Művészeti Szemle döntőjén nívódíjat kaptak a néptáncosok.

Iskolakóstolgotó 2008

Intézményünkben már hagyomány, hogy a leendő első osztályos gyerekeket és szüleiket Iskolakóstolgotó programra várjuk.

Így tettünk idén tavasszal is. Április 7-8-9-10-én hívtuk, vártuk a most még ovis gyerkőcöket, hozzátartozóikat egy kis ismerkedésre.

Nyitásképpen április 7-én este bemutatkozó, tájékoztató szülői értekezletet tartott Tímárné Fischer Magdolna tagintézményvezető. Bemutatta a leendő tanító párokat / Bozsó Andrea – Kecskés Istvánné, Novák Erika – Hőnyi László/, és B.Tóth János testnevelő kollégát, aki az emelt óraszámú testnevelést tanítja majd. A szülők tájékoztatást kaptak iskolánk pedagógiai hitvallásáról, a Pedagógiai Programról.

Április 8-án és 9-én a gyerekeket vártuk mozgásos, já-

ISKOLÁNK

Iskolakóstolgotó 2008

tékos, illetve mesés, kézműves foglalkozásokra. A program negyedik napján Levente Péter előadóművész tartott egy nagyon kedves foglalkozást, amin a szülők is örömmel vettek részt.

Odafigyelésünk, szervezőmunkánk nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy sikerült felkeltenünk a szülők érdeklődését, és a jövő tanévben ismét két első osztályt indíthassunk iskolánkban.

Köszönjük ezt az érintett szülőknek, szeretettel várjuk gyermekeiket szeptember 1-jén.

A tanító nénik és bácsik nevében: Hőnyi László

Néptánc gála 2008.

Hosszú évek hagyománya már, hogy művészeti iskolánk néptánc tagozatának tanulói

évváró gálaműsor keretében adnak számot a tanév során elsajátított tudásukról.

Május 31-én délután a helyi sportszarnok színpadán 11 korecsoport 220 néptáncosa mutatta be műsorát. Minden csoport új koreográfiával készült a község egyik legnagyobb érdeklődéssel kísért rendezvényére. A kicsik népi gyermekjátékokat, mondókákat mutattak be. A nagyobbak műsorblokkját egy öt koreográfiából álló rész alkotta, melyben bemutatták hagyományainkat - zenekari kísérettel.

Bár a levegő hőmérséklete igen próbára tette a fellépőket és a közel 400 fős közönséget, egy jól sikerült rendezvényt tudhatunk magunk mögött.

Köszönöm a gyerekeknek a rengeteg munkát, kitartást, amellyel készültek. A nagyobbak gyakran szombat-vasárnap is gyakoroltak felkészítőik: Kovács József, Györe Ágnes és Puskás László irányításával.

Köszönöm kollégáim Csehne Jakab Anna, Vas Béla, a nevelőtestület és a technikai dolgozók munkáját, mellyel hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

A sok-sok hajfonást Urbánné Jakus Editnek, Barhács Mihálynénak, Kiss Jánosnénak.

A szülőknek a fellépőruhák mosását, vasalását. (Az egész éves segítő támogatást, a gyerekek szállítását a távolabbi fellépések helyszínére.)

A műsor végén a „Kiváló művészetoktatási intézmény” tábla avatására került sor az iskola Kossuth úti főbejáratánál.

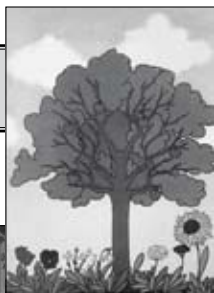
*Hőnyiné Nagy Erzsébet
művészeti munkaközösség-vezető*

Fotók: www.rakoczifalva.hu

ÓVODA-BÖLCSÖDE

Az édesanyákat köszöntöttük

2008. május első hetében köszöntöttük az édesanyákat.

Hetekkel a nagy nap előtt kezdődtek a készülődések, tanultuk a verseket, szeretettel készítették az apró gyermekkezek a színes kis ajándékokat.

Ezekben a napokban az újra és újra elmondott versek sorai közt minden gyermek a saját édesanyját látta, daloskájában édesanyjára gondolt.

Végre, amikor elérkezett a várva várt nap boldogan adták át az ajándékokhoz a szeretet virágait.

A Kamilla csoport a Nyugdíjas Klubban és az Idősek Bentlakásos Otthonában adott „szeretettel átkötött” versekből és dalokból álló kis csokrot az otthon lakói és az oda látogató idősök számára.

Búcsú az óvodától

2008. május 26-án került sor a nagycsoportosok búcsúzására az óvodától.

Az óvodában maradó gyermekek nevében a Tulipán csoport búcsúzott az iskolába készülő nagycsoportosoktól. Az Ő számukra a 2008-2009-es tanévvel megkezdődik a várva várt iskola. A búcsúzóik jelképesen átadták az óvodát:

„vigyázzatok az óvoda udvarára, gondozzátok a kiskertet, vigyázzatok a játékokra”

ÓVODA-BÖLCSÖDE

Családi napközi

A Rákóczi Lap 2008. februári számában már tájékoztattuk a Kedves Olvasókat, hogy 2008. szeptember 1-jétől lehetőség nyílik családi napközi igénybevételére.

Ennek kialakítása családi háznál történik, a gyermekek életkori sajátosságainak megfelelően kialakított környezetben, meghatározott szakhatósági engedélyek birtokában.

Az év bármely szakában folyamatosan fogad gyermekeket. Hét bölcsődés korú gyermek veheti igénybe az egész napos ellátást. A tervezett nyitva tartási idő munkanapokon 6°– 18° óráig. Ezen kívül gyermekfelügyelet is igényelhető 14 éves korig, a szülő által kért időtartamban.

Amennyiben a szülők a nyitva tartási időn kívül is igénylik a gyermekek ellátását, arra is biztosított a lehetőség, külön díjazás ellenében. Így lehetőség nyílik a szülők részéről többműszakos munkarend vállalására, részmunkaidőben történő munkavégzésre, otthoni munkavállalásra és idényjellegű munkára, ugyanis azok a szülők is igénybe vehetik gyermekeik részére az egész napos ellátást vagy a gyermekfelügyeletet, akik nem rendelkeznek állandó munkaviszonnyal. Lehetőséget ad olyan családok számára is, akik speciális élethelyzetük vagy gyermekük speciális nevelési

igénye, valamint egészségügyi problémája miatt nem tudja megoldani gyermeke elhelyezését, illetve akik szívesebben tudják kis létszámú környezetben gyermeküket. A gyermekek ellátásában szakképzett szakemberek vesznek részt.

Az családi napközi térítés ellenében vehető igénybe.

Kedves Szülők! Szeretettel várjuk Önöket, igényeik felmérése érdekében. Célunk: az általunk nyújtott lehetőséggel segítsük gyermekük harmonikus fejlődését, biztonságos ellátását és a felmerülő gyermek-elhelyezési problémáik megoldását.

*Érdeklődni lehet munkanapokon:
14.00 órától – 15.00 óráig*

*Virágoskert Óvoda és Bölcsőde
Horváth Ildikó intézményvezető
5085 Rákóczifalva, Rákóczi u. 60.*

*Törökne Turóczy Erzsébet
Virágoskert Óvoda és Bölcsőde
PR megbízott*

AKTUÁLIS FELHÍVÁSOK:

A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde az idei évben az alábbi időpontokban szünetelteti a nevelést illetve a gondozást.

Óvoda:

2008. július 14-től július 25-ig zárva tart
2008. július 28-tól augusztus 08-ig szükség esetén ügyeletet biztosítunk.

Bölcsőde:

2008. július 14-től augusztus 08-ig zárva tart.

A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde szívesen fogadna használt, jó állapotú tárgyi eszközöket (kiságyakat, járókakat), játékeszközöket, amelyek a háztartásokban már feleslegessé váltak.

Az Önök által behozott, és intézményünkben fel nem használt eszközöket továbbadjuk a LAÉT számára.

Segítő együttműködésüket köszönjük!

Gyermeknap 2008

VARSÁNY KÖZÖSSÉGI HÁZ

Gyermeknap - egy kicsit másként

Hagyományosan a gyerekeknek és a gyerekekről szólt minden a rákóczi gyermeknapon, ám egy kicsit másként, mint az elmúlt esztendőkből. Új volt a helyszín: a Varsány Községi Ház több mint félezer négyzetméteres, díszburkolatos udvara. Új volt a koncepció: nem voltak hagyományos színpadi produkciók. A nagyobb hangsúlyt – a reneszánsz éve jegyében – a reneszánsz kori kavalkádra, a kézműves foglalkozásokra és a bemutatókra fektették.

A délután kettőkor kezdődő rendezvényt az általános iskola első osztályosainak zenés tornabemutatója nyitotta meg. A látványos, vérpezsdítő hangulatú produkciót Barhács Gizella és Szénási Mihályné tanítók vezetésével mutatták be.

Szolnokról érkeztek az Árnyak Szövetsége Egyesület tagjai, akik látványos bajvívó bemutatójuk után lovagi hétpróbát szerveztek az érdeklődő gyermekeknek. A nyertest az eredményhirdetés után lovaggá ütötték.

Bíró Anita hastáncos bemutatója visszarepített bennünket Mátyás király udvarába. A Rákóczi Lovasai Egyesületnél a bátor vállalkozók kipróbálhatták a korabeli büntetés-végrehajtás eszközeit: a kalodát és a derest.

Kovács József táncpedagógus reneszánsz táncokat tanított – óriási sikerrel, nagyon sokan kipróbálták a tánclépéseket.

A Családsegítő és Gyermejköléti Szolgálat szintén hagyományosan hirdette meg rajzversenyét a gyermeknap alkalmából. A versenyre több mint 100 alkotást küldtek be a gyerekek, akik gyermekjátékokat, rajzeszközöket, CD-ket és könyveket vehettek át az eredményhirdetésen.

A Madárbarát Egyesület két napos díszmadár és kisállat-bemutatóval várta a kicsiket és nagyokat a színházteremben kialakított „madárházban”.

Az Együtt Egymásért Rákóczi Klub tagjai palacsintát sütöttek a gyerekeknek (isteni finom volt a meggylekváros!), a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjasklub pedig friss-ropogós lán-gossal kedveskedett a lurkóknak. A harsogóan friss, mézédés dinnyét Novák Gyula ajánlotta fel. A legkisebbek körében a legnagyobb élményt ismét a mini-horgászat jelentette, amelyet az idén is a BEROE lelkes tagjai bonyolítottak le.

Öt órákor került sor a „legszerencsésebb rákóczifalvai gyermek” kisorsolására. Kara István önkormányzati képviselő által felajánlott kerékpár boldog tulajdonosa Széles Laura lett.

A kézműves bemutatókat és foglalkozásokat rengetegen próbálták ki, hiszen számtalan hagyományos, népi technikát gyakorolhattak. Mondi Béláné asztalánál nemezelhettek, Balogh Gyözőné vezetésével csutkababát készíthettek. A nyugdíjasklub kézimunka szakköre a hímzés tudományát mutatta

meg az érdeklődőknek. Máté Gáborné és Banka Lászlóné szötteket készített, Retter Erzsébetnél mandalákat lehetett színeztetni, Turóczi Annamária a fonást mutatta meg. Kocsis Mihállyal a fafaragást, Berényi Sándorral a kovácsmesterséget lehetett kipróbálni. Gulyás Judit vezetésével csodálatos agyagtálmakat és díszeket készítettek, amelyekhez az agyagot Torda Ferenc biztosította. Zala Ádámné kosárfonásra taníttatta a kicsiket, Hellenpach Rozáliánál bőrtarisznát készíthettek, Tóth Istvánnénál gyöngyészereket. Hegedűsné Tóth Judit asztalánál csodálatos üvegdekorációk készültek. Bíró Tiborné üdítőt biztosított a tikkasztó melegben.

Köszönjük valamennyi közreműködőnek és támogatónak, hogy ismét csodálatos élményeket ajándékozhattunk a gyermekeknek!

Cs. Csáti Réka

GYERMEKNAP

„Ünnep van, ünnep van,
nagy ünnep.

Terülj meg asztalkám,
te-rülj meg.

Ünnep van, ünnep van,
gyer-mek-nap,

még a kis cica is

fagylaltot nyalogat.”

(Kányádi Sándor: Ünnep van, ...)

1950 óta május utolsó vasárnapján ünnepeljük a nemzetközi gyermeknapot. Anyukák, apukák, nagymamák, nagypapák, kedves felnőttek „Ünnepeljük”? „Ünnepeljük”? Nagy boldogsággal tölt el minden szülőt, ha gyermekét vidámnak, boldognak látja. Erre nagyon jó példát láthattunk május 24-én, szombaton délután. Együtt örült, nevetett gyerek és felnőtt egyaránt. Aki megéhezett, kapott lángost, palacsintát, szomját olthatta a görögdinnye. A vattacukor „édesen” tapadt az arcára, kinek vett az anyukája. Pillangóként vagy oroszlánként sétálhatott tovább egyik helyről a másikra, ha sikerült türelmesen kivárni a sort az arcfestőnél. Látványosságok sora nyújtott élményt mindenki számára. Agyagozhatott, nemezelhetett, gyöngyöt fűzhetett, lovagolhatott minden gyermek, a sikeres horgászásnak is megvolt az eredménye. Kinek-kinek, kisebb-nagyobb sikerrel. Így történt a hagyományos „gyermeknap rajzversenyen” is.

„Halk zenét suttog bérceken az erdő,

Bontja virágát pompázva a mező” címmel szebbnél szebb alkotások születtek a tavaszról.

Sajnos, most is el kell mondanunk, hogy több olyan alkotást kaptunk, amelyen nem volt név. Így nem tudjuk, kit kellene jutalmaznunk. Ne felejtsetek el ráírni neveteket a rajzokra a következő versenyen.

97 db gyönyörűsége munkából kellett kiválasztani a legszébbeket. Nagyon nehéz volt.

A következők kaptak ajándékot munkájukért.

Óvodások

Kocsis Antónia, Iván Milán, Ürögdi László, Zajacz Bernadett, Bodó Martina, Sitku László, Szelindi Beáta, Balázs Ádám, Herczeg Lili, Juhász Izabell – Katica csoport – Szt. László kir. út, Sütő Ádám,

Iskolások:

- 2. osztály
- Öze Lili -3.a, Polyák Gergely, Mészáros Édua– 3.b, Sebestyén Réka, Berényi Angelika, Nagy Zoltán, Zelei Alexandra, Csöke Tibor Dániel – 4.a
- Török Nóra, Hudra Veronika - 5.a,- 5.b,
- Hovodzák Noémi, Gyulai Jennifer, Nagy Alexandra, Menkó Gábor, Bathó Roberta, Szokolai János, Náhóczki József, Vitek István, Császi Eszter

• 7. oszt.

Berényi Alexandra, Pintér Gabriella, Simon Anna, Herczeg Dorina, Menyhárt Petronella,

58 gyermek kapott csokoládét, labdát, meséskönyvet, strandlabdát, kifestőt, festéket, tollakat, társasjátékot, mese CD-t, DVD-t.

Az adományozók:

Kármán István, Vadász Istvánné, Holoveczné Sípos Erika, Bíró Tiborné, Evinich Lajos, Czikkely Józsefné, Krizsán József, Mézes Emilné, Baloghné Gajdos Julianna, SZKTT Egyesített Szociális és Gyermekjóléti Centrum.

A kisgyerek.....

*A kisgyerek nem kismajom,
nem kismadár az ágon...
Ne kívánjátok nénikék,
hogy fejtetőre álljon.*

*Ne legyen ő „csodaokos”,
csodakedves, meg édes,
a gyerek akkor gyönyörű,
ha erős, egészséges!*

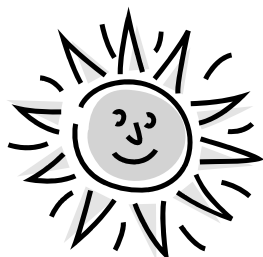
*Hagyjátok csak játszani
a többi gyermektárssal,
ettől a kedve kivirul
s megtelik boldogsággal!
(Várnai Zseni)*

Baloghné Gajdos Julianna

VARSÁNY KÖZÖSSÉGI HÁZ

**NYÁRI SZABADIDŐS PROGRAMOK
GYERMEKEKNEK
2008. június 23-ától augusztus 15-éig**

Időpont:	Tábor megnevezése, foglalkozások jellege:	Részletes információ kérhető:
Június 23-27.	SPORT TÁBOR Ismerkedés a sportágakkal	Ruskó Zsolt: 20/333-87-33
Június 30 - július 4.	FŐZŐ TÁBOR A salátáktól a bográcsig	Nagyné Németh Margit: 20/828-95-05
Július 07-11.	RENEZÁNSZ TÁBOR Egy hét Mátyás király udvarában	Nagyné Németh Margit: 20/828-95-05
Július 14-18.	TERMÉSZETJÁRÓ TÁBOR Barangolások a természetben	Ulviczki György: 20/452-31-82
Július 21-25.	TÁNC TÁBOR Ismerkedés a különböző táncstílusokkal	Bíró Anita: 20/ 56-99-479
Július 28-aug. 1.	ALKOTÓTÁBOR A grafikától az olajfestésig	Retter Erzsébet: 20/568-77-36
Augusztus 4-8.	KRETAÍV ZENEI TÁBOR Huzella Péter Kossuth-díjas zenész szakmai vezetésével	Sándorné Pusztai Erika: 30/455-2823
Augusztus 11-15.	DÖME TÁBOR Minden, ami mackó és méz és málna...	Turoczi Annamária: 20/955-2368

Egyéb információ: Császiné Csáti Réka - 70/33-565-98

A PontFM rádió és a Wigwam Rock Club
szervezi közösen
a ZÚZDA rockzenei tehetségkutatót,
melyen az Ideglelés együttes is megméretteti magát.
Az első körön túlvannak a srácok, az elődön-
tő június 14-én, szombaton lesz a Wigwamban
(Bp. XI. Fehérvári út 202.).

Akinek van kedve, menjen el és szurkoljon a csapatnak!

www.idegleles.hu

www.wigwamrockclub.hu

www.pontfm.hu

CIVILEK

A Rákóczilap Baráti Kör 2007 decemberében „Falvi kiskönyv címmel verses kötetet adott ki helyi szépírók műveiből. Akkor ígéretet tettünk, hogy kettőezernyoleban falunk képíróinak arra érdemesült alkotásait gyűjtjük össze, és a Falvi kiskönyv második kötetében közszemlére bocsájtjuk.

A Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület, az előző csoportosulás jogutódjaként élve a civil szervezeteknek önkormányzat által meghirdetett pályázati lehetőségével, támogatást kért a terv (könyvkiadás) megvalósításához.

A könyv várható költsége 228 000 forint. A pályázatunkra kaptunk 50 000 forintot. Saját felajánlásom: fotózás, repülőzés, tervezés, szerkesztés (kb. 40 000 Ft).

Itt fontosnak tartom az előző évi támogatóink ismételt megemléztetését, mivel jelen esetben is várunk anyagi segítséget a kiadvány elkészítéséhez!

- Balázs Antal magyar kultúra lovagja,
- Buczkó Imre REBKŐ tagja
- Dr. Túróczi Imre önkormányzati képviselő
- Jobbágyiné Incze Erzsébet
- Nagy András
- Oláh Béla
- Papp Imre
- Pappné Benson Mária
- Rákóczi Diákjai Alapítvány
- Rákóczi Gyógyszertár
- Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata (alanyi jog)
- Rákóczifalváért Közalapítvány
- Szabados Károly önkormányzati képviselő
- Tóth Lajos polgármester
- Vadász Istvánné önkormányzati képviselő
- Vadász István

Célunk továbbra is, hogy a közsféra és magánszemélyek pénzéből kapott támogatást maradéktalanul a „köz!” javára fordítsuk, ezzel is gazdagítva községünket kulturális értékekkel.

Papp Imre

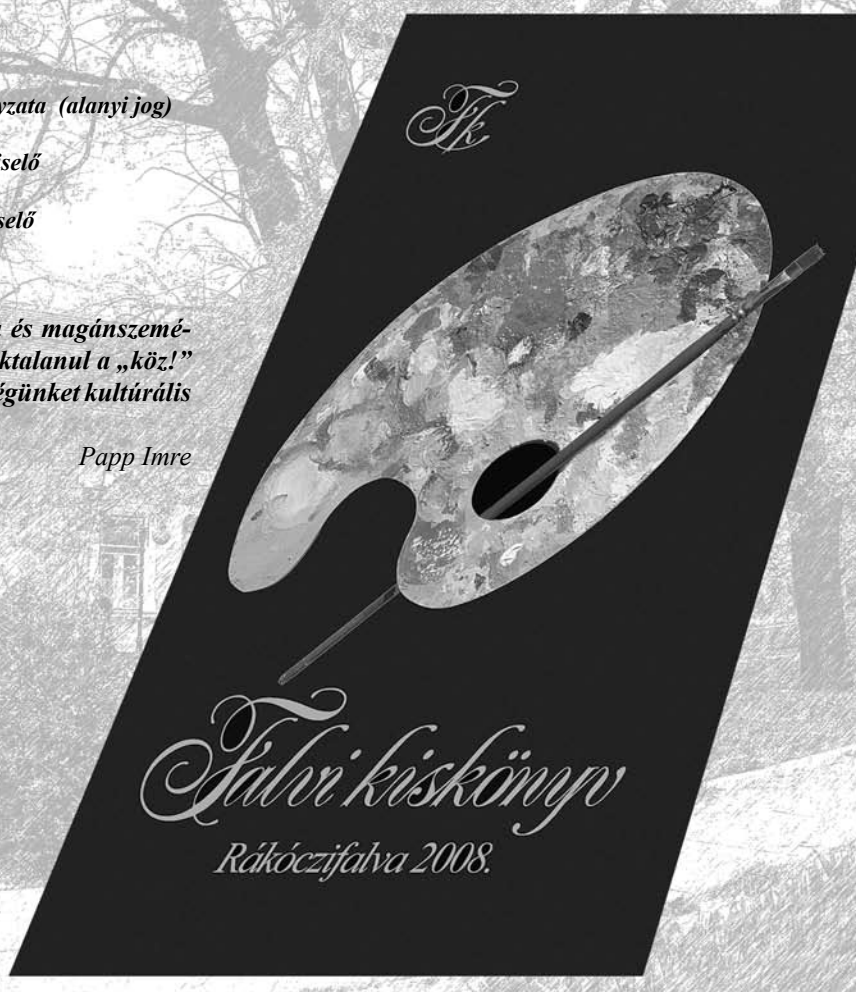
Felhívás

Ez úton szeretnénk felhívni mindazok figyelmét, akik a képzőművészet valamely ágában (grafika, festészet, szobrászat, stb.), valamilyen szinten tevékenykednek, hogy 2008. októberében a Varsány Községi Házalakkal közösen egy kiállítást rendezünk, ahol bemutathatják alkotásaikat.

A Falvi Kis Képeskönyvben való megjelenés elsődleges feltétele ezen a kiállításon való részvétel. Erre az alkalomra, lehetőleg településünkön kívüli személyekből álló szakmai zsűrit hozunk létre, akik döntenek a könyvben szereplő alkotások köréről.

Kérünk minden olyan rákóczifalvi lakost, akinek ismeretségi körében, rokonai közt él olyan **amatőr képzőművész**, akinek munkáit alkalmasnak tartja a bemutatásra, jelezze ezt felénk. A Rákóczi Lap BKKE tagjai felveszik vele a kapcsolatot a bemutatkozás érdekében.

Papp Imre elnökségi tag (20/9742-182)

PEDAGÓGUSNAP

Az ideális tanár

Hétköznapiakon mikor iskolába járunk – mi diákok – akkor nem kevés tanárral találkozunk, akikről megvan a saját véleményünk. Összeségünk a hátuk mögött és kellemes, esetleg kellemetlen tapasztalatainkat mondjuk el barátainknak.

A mai fiatalok elég szeszélyesek az oktatót illetően. Hogy miért? Lássuk csak... Ha szigorú, az a baj, de ha túl engedékeny, az sem jó. Ha jól tanít, az nem jó, mert akkor túl sokat követel, de ha nem megfelelően adja le az anyagot, akkor megint baj van, mert így hogyan írunk belőle dolgozatot, vagy felelünk, ha nem értjük. Ha nem jól csinálunk valamit és kiabál velünk, akkor az már rossz, mert mi jogon aláz meg minket a többi osztály előtt, de ha csak csúnyán néz ránk, akkor nem sikerült felidegesíteni, tehát a terv sikertelennek bizonyult. Ha segíteni akar, akkor az nekünk megint kellemetlen, mert makacs természetünk miatt egyedül akarjuk megoldani hiányosságainkat, de ha nem

segít, akkor meg rohanunk haza és panaszkodunk, hogy mennyire utáljuk, és mennyire nem foglalkozik velünk. Ha korrepetálást tart, rossz véleménnyel vagyunk, mert úgy gondoljuk, ha én megértem, akkor más miért nem, vagy ha nem tart korrepetálást, akkor természetesen mindennek elmondjuk. Ha feleltet, az a baj, mert most nem tanultam és rossz jegyet kapok, ha nem feleltet akkor meg az, hogy tanultam és mégsem szólított fel, hiába jelentkeztem úgy, hogy majd' kiestem a padból. A dolgozatokról meg nem is beszélve....

Szóval hogy is van ez? Mi elvárjuk tőlük, hogy találják meg az arany középutat, de mi nagyjából semmit sem teszünk ezért. Nem segítjük a munkájukat, sőt inkább nehezítjük. És valójában tőlük kapjuk meg a tudást, szüleink után ők egyengetik az útjainkat. És tőlünk mit is kapnak? Semmit, igaz megkapják a fizetésüket, de azért meg is dolgoztak, talán túlságosan is.

Tóth Kitti

Az ideális tanár

Be kell vallanom nem egyszerű a téma, főleg nem egy diáknak, mert valójában egy diák számára sosem jó az iskola, mert mindig adódnak olyan problémák, amelyek elveszik a lelkes tanulók kedvét a sulitól. Mégis ha belegondolunk az iskola az a hely, ahol fiatalságunk nagy részét eltöltjük, ahol szerezzük barátainkat és alapozzuk meg a jövőnket. Ahhoz pedig, hogy valaki jól érezze magát a „második” otthonában, kell legyenek olyan tanítók, tanárok, akik megszerettetik vele az iskolát. Nagyon fontos a tanár-diák kapcsolat, mert azt be kell vallunk egy kapcsolat mindig két emberen áll és mind a két félnek kölcsönös tiszteletet kell mutatni a másik felé. És milyen is egy ideális pedagógus? Őszintén szólva nincs ideális tanár, aki mindenkinek tetszene, mivel ideálról van szó, ezért a vélemények eltérőek lehetnek, akár egy osztályon belül is. Inkább úgy fogalmaznék, hogy milyen készségekkel kell, hogy rendelkezzen egy jó tanár. Véleményem szerint a leglényegesebb dolog, hogy a pedagógus szeresse a gyerekeket, és az adott tananyag megismertetése mellett építse a tanuló jellemét, szinte észrevétlenül nevelje, meghagyva saját szellemi szabadságát, de segít neki, hogy ami benne rejtőzik, abból minél több a felszínre kerüljön. Tehát a diák jellemét nagyrészt az iskola formálja az évek során. Fontos egy tanár munkájában, hogy ne keverje össze az iskolát a magánéletével, az otthoni fáradalmakkal, gondokkal, mivel ez a diákra is kihatással lehet. Legyen megnyerő és tiszteletet sugárzó, de mellette legyen közvetlen és nyitott is a diákok felé. Nagyon fontos dolog az is, hogy a tudást oly módon adja át a tanulóknak, hogy közben érdekességekkel színesíti az órát, esetleg el-

süt néhány poént, de ezzel nem zökkenti ki az óra menetét. Magyarul, meg kell találnia egy arany középutat. Szeresse a diákjait, de ne olyan formában, hogy különbségeket tesz diák és diák között, mert akkor a tanulók között kitör egy rivalizáció, és ez romboló hatást tesz a közösségen belül. Minden diák külön egyéniség, senki nem egy forma, mindenki másban jó és más tantárgyban találja meg önmagát. Fontos, hogy a tanárt érdekelje a diák jövője és saját felelősségének érezze, hogy tanítványa jól megfeleljen az iskolában és majd a nagybetűs életben is megállja a helyét. Ritka az olyan tanár, aki szeretné megérteni a gyerek problémáját, nem csak elhallgattatni épp az aktuális órán, hogy zavartalanul végigvezethesse jól összeszedett, százhuszonhatodszor elismételt mondanivalóját.

Merész kijelentés lenne, ha azt mondanám sikerült körbeírnom az „ideális” tanárt, mert ez csak az én elképzelésem, az én véleményem, pedagógiai ismeretek nélkül.

Még annyit írnék le, hogy a minap volt egy szavazás az iskolánkban a „legjobb” tanár személyéről. Szerintem egy diák nem tudja megítélni egy tanár munkáját, mert valaki ezt az alapján döntötte el, hogy milyen érdemjegyeket kapott a tanárától. Szerencsére nekem van egy favorit pedagógusom és én rá szavaztam, nem azért mert az adott tantárgyból olyan jól állnék, mert nem mondhatom, hogy a kedvenceim közé tartozik a tárgy, de a tanár személye nagyon megfogott, így mindig nagy izgalommal, érdeklődéssel várom az óráit. Ha ezt egy tanár eléri egy diáknál, akkor nyugodtan mondható jó pedagógusnak.

Hajdú Gergely

PEDAGÓGUSNAP

Tanárt keresünk!

Sokszor elgondolkodom azon, milyen gondolat visz egy tizenéves fiatalat arra, hogy pedagógus vagy tanár legyen felnőtt korában. Hiszen ez egy nagy felelősséggel járó foglalkozás. Évtizedeken keresztül diákokat tud irányítani pozitív, de negatív irányba is. Egy-egy gondolatuk, véleményük által egy diák a mennyben érezheti magát, vagy inkább a pokolba is kívánhatja magát ... Ezért fontos, hogy milyen is egy tanár.

Nemrég kaptunk az iskolában egy kérdőívet, melyben a tanári kar egy konkrét tagját kellett adott szempontok alapján értékelni. Volt, akinek Lujza nénit, volt, akinek Ödön tanár urat kellett értékelnie. Kinek ki jutott. A feladat az volt, hogy őszintén értékeljünk egytől ötig, „egyáltalán nem igaz”-tól a „teljesen így van”-ig. Nehéz volt. Nem tudtuk, hogy őszinték vagy jóindulatúak legyünk. Én úgy érzem, annyit adtunk, amennyit kaptunk. Őszintén voltunk jóindulatúak és nem jóindulatúan őszinték. Ahol muszáj volt, kettést adtunk, de sok kitűnő bizonyítvány is született.

A másik fél véleménye is meg kellene hogy itt jelenjen az enyém mellett, így lenne teljes a kép, de megpróbálok nem egyoldalú lenni. Bennem mi merül fel? Vajon a tanár (aki tegyük hozzá, önként vállalta a „megmérettetést”), mit szolt hozzá? Egyetértett, elgondolkodott vagy felháborodott? Mindenki a saját hibájából tanul a legjobban. Tisztelem azokat a pedagógusokat, tanárokat, akik figyelnek mások véleményére, várják a visszaigazolást, és ezáltal ők maguk is jobban tudnak segíteni a nebulóknak, a jövő nemzedékének.

Most persze egy nagyon kellemes helyzetet vázoltam fel. Egy tantestület tagjainak azonban egyre nehezebb dolguk van. Technikailag fejlődő, gyorsuló világunk nem követeli meg, hogy az értékeink mellett is ilyen sebességgel menjünk el. Nagyon sokan, esetleg saját rossz élményeik

miatt, a gyermekeiket nem, vagy nem megfelelően nevelik. A „nevelő” nagyon rossz elnevezés. Az iskolában nem nevelődni kell, hanem pallérozódni. A nevelést otthon kell elvégezni.

Miután a gyermek iskolába kerül, első pár évét a tanító néni határozzák meg. Kedvesek, aranyosak és tudják, hogyan kell egy kisgyerekekkel megszerettetni a tanulást. Ekkor még nagyon nem szoktak az ellentétek kiéleződni tanár és diák között. Persze, már ekkor is megjelenhetnek kirívó esetek: tanár néni rossz pályát választott, vagy a gyerek egyszerűen kezelhetetlen.

Felső tagozatban már egyre több tantárgy van, és szinte majdnem mindet más tanítja. Innentől kezdve beszélhetünk „szeretett” és „gyűlölt” tanárnőről vagy úrról (ami a középiskolában tovább él). A tanárnak nagyon nagy szerepe van abban, hogy tantárgyát milyen mértékben, minőségben tudja közvetíteni a diákjai felé. Egy életre meghatározhatja, hogy az a gyerek nem vesz többet a kezébe történelemlétkönyvet, vagy azt, hogy világhírű tudós válik belőle. A tehetséget felkutatni, felfedezni, gondozni hatalmas feladat egy tanár életében. Emellett pedig biztatni és felkarolni a látszólag kevésbé tehetségeseket, elhíttetni velük, hogy nekik ugyanúgy sikerülhet bármi, ez a legnagyobb feladat, amire tanár vállalkozhat. De azt hiszem, ezek azok az emberek, akiből a legjobb tanárok váltak (válnak), és ők azok, akikre valaki mindig kellemes emlékekkel fog gondolni.

Mindenkinek megvannak a saját hibái, sokszor nem is foglalkoznak ezekkel. Azonban egy tanár esetében, aki „köszereplő” sok család életében, sok kritikának van kitéve. Nehéz szakma. De aki ennek ellenére vállalja, és igazi hivatásának vallja, igazi JÓ tanár válhat belőle. Ha pedig a gyerekek is jó tanárnak tartják, akkor az már biztos úgy van!

Hably Dóra

2008 Pedagógusnap

GONDOLATOK

A fehérló álma

Előadók:
**„A dilettáns szórakozik,
A profi szórakoztat.”**
(művészpálánta)

Egyre többen kérdezik, mi a titka, hogy az elmúlt két évben ilyen komoly turisztikai látványosság lett a múzeum? És ha 11000 látogatót vonzott az Alföld közepén, akkor nem igaz, hogy az ország lepusztult része vagyunk és ránk senki nem kíváncsi!

Tényleg így van, óriási érdeklődés van tárlatunkra, de szem előtt kell tartani, hogy „mindig benne kell lenni” és egy szabad pillanatot nem hagyhatunk ki. A megváltozott igényekre nekünk oda kell figyelni, és ki kell szolgálni a hozzánk érkezőt. Legjobb reklám a tapasztalatok szerint a szájhagyománnyal terjed, és akár rossz, akár jó a vélemény, igazán az marad meg.

Soha nem lehet tudni, ki tér be hozzánk, mert bizony ezzel is ronthatunk, de javíthatunk a rólunk kialakult képen. Az a közel 20 ország, ahonnan már eljöttek Rákóczi falvára, valamilyen emléket vitt rólunk. A 11.000 vendég már maga a turizmus, ez elől kitérni már nem lehet, de nem is szabad, hiszen az itt elköltött pénzükből is tud fejlődni a település. Miért nincs más út?

A multik a magyarországi adózási terhek alól a gépesítéssel válaszolnak, tehát ha sokba kerül a dolgozó, lecseréli egy új technológiára, ahol kevesebb előerőre van szükség. Ezt egy magyar közepes és kisvállalkozó nem tudja megtenni, mert nincs rá tőkéje, és a bankok pedig nagyon sok feltétellel adnak pénzt. Nem marad a piacon csak a szolgáltatás. Aki gondolkodik gyorsan rájön, néhány év múlva az országban semmilyen termelés nem lesz, mert az EU olyan „hibát követett el”: a régi gyarmatosítási módszer a XXI. században nem tartható fenn, viszont dolgozni még ma sem hajlandók, ezért az EU határain kívülről érkező áru ráterítette az ÁFA-t és ebből szépen ellébecolt. Ezek az országok megtanultak dolgozni (Kína és az ázsiai kistigrisek, Afrika néhány országa, ... stb.) és meggazdagodtak, most ők diktálnak.

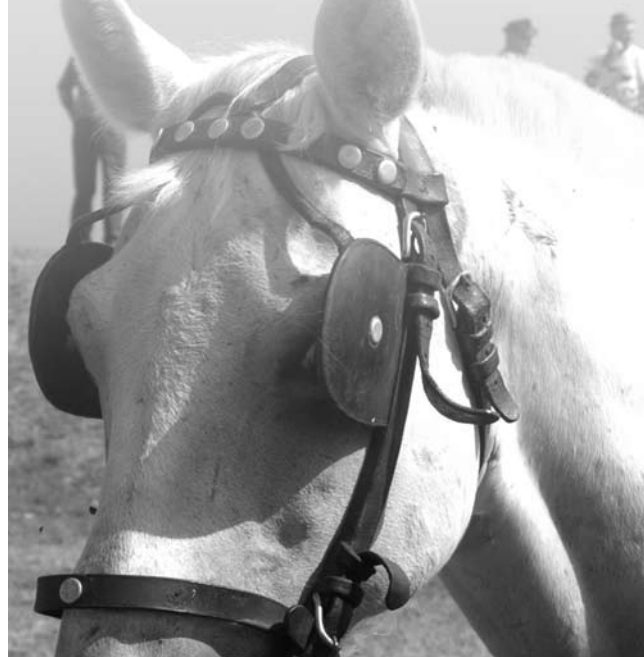
Az európai jólétnek befellegzett, tehát menekülésként még felvették a volt szocialista országokat, hogy valahogy (gyengeségük miatt) kifosszák. Persze ez is ideig - óráig tartható, mert nagyon kis piac és hamar lefullad. Azok a települések, ahol a kultúrát helyezik első helyre tudnak csak megmaradni, hagyományaikat megőrizve vagy kitalálva magukat maradhatnak a felszínen.

Lehet szeretni vagy nem szeretni a mai elvárásokat, amit diktál ez a világ. A teljesítmény nélküli kornak vége, mert az a szocializmusban volt tartható, sőt elvárás, hiszen ha elkezdtek volna dolgozni az emberek, a rendszer alapeszméje bukott volna meg: a teljes foglalkoztatottság.

Amiben ma élünk, forrongó és zavaros kotyvalék, amely

le fog tisztulni és minden a helyére kerülhet. Ez magától nem fog működni, csak úgy, ha egyre többen belátják, mindenkire szükség van, hogy esély legyen. Annak idején mi is egy fehér lóért vettük az országot, nehogy még annyit se kapjunk érte!

Balázs Antal

Idézet „Egy szabadulóművész feljegyzései”-ből

Ma nem a politikát, az autoriter rendszert kell kritizálni, hanem azt a társadalmat, amelyik kitermelte ugyan magának a szabad versenyen alapuló demokrácia lehetőségét, csak épp képtelen megérteni annak működési elvét. Ha nem akarjuk, hogy eldöntsék helyettünk, mekkora házban élünk, milyen autónk legyen, mit együnk, hova utazzunk, akkor értelemmel kell feltöltenünk ezt a szabadságot. Ha igazi kapitalizmus lenne nálunk, és nem ilyen rejtegetett szocializmus, akkor Magyarországon nem több százezer, hanem több millió embernek nem lenne munkája. Mert a munkaerejük annyira nem olcsó, mint amennyire hasznosíthatatlan. Az internacionalizmus ideájának gyakorlati megvalósulása nem összekötötte a népeket és az embereket, pusztán erőszakkal elnyomta vágyaikat, s ez némi kisebbségi komplexust idéz elő. Ami, mint tudjuk, az erőszak melegágya. Addig, amíg nem vagyunk képesek artikulálni problémáinkat és érvekkel vitázni egymással, mindig alkalmasak leszünk arra, hogy orrunknál fogva vezessenek minket. Hosszú időnek kell még elteltie, mire jön egy generáció, amelyik nem az ellenséget látja a másokban, hanem a partnert. Egyszerűen talán csak azért, mert nincs szüksége több pénzre, és az ezzel együtt járó hatalomra. A politika akkor talán végre szolgáltatni fog, és nem uralkodni.

GONDOLATOK

A hónap műtárgya

Méne Pierre Jules párizsi mester Vadkacsavadászat című szobra, mely bronzírozott öntött vasból készült.

Ez a finom kidolgozású szobor a XIX. századi vadászkasztélyok kiemelkedő darabja volt.

Nostradamus Fogjátok rá Oszamára 2008

I. A Kétpói Konzorcium „nagyvonalúan megengedte”, hogy a zöldhulladékot ingyen lerakjuk náluk. Ez pont olyan, mint a WC lehúzásnál használt vizet a VCSM térítésmentesen visszaadná, csak menjünk el érte.

II. Uli Geller az egyetlen magyar, akihez tolmács kell, Csank János bajusz alatti dűnnyögését meg sem kísérelték fordítani.

III. A kormány úgy döntött, hogy orrba-szájba bünteti az autósokat, mert az 1,3 % GDP termelése nem növelhető, az nincs, viszont a büntetés igen hatásos „iparág” lesz.

IV. Oszama Binladent az egész világ „üldözi” évek óta, a CIA, amely elfoghatná, képezte ki a '70-es években Angliában. Tehát marad a „terrorizmusnak” nevezett fegyverkereskedelem.

V. Ez a Zuschlag gyerek 50 milliót fél év alatt visszaadott, amit a börtönben összekuporgatott. Ő legyen a pénzügyminiszter!

VI. Azért lassan kiderült, legalább még 50 évig vegetál az ország. A II. világháború 6 évig tartott és a világ talpra állt. A volt szocialista országoknak 100 év is kevés, még

VII. A Hal a tortán című nagyon műsor TV-ben nézhető folytatása a „Sztárok a szar körül”, ahol látható lesz amit megettek, a vécékagyló körül ülve analizálják a mi hírességeink.

Balázs Antal

Urbánné Kelemen Rózsa

Nyári délután

Az ég,
Egy színű kék,
Mint a katáng virága.
A horizont felett apró mintás
Csipkét sző a szél.
A napkorong, égő narancs varázsa
Letúnt időkről,
Korokról mesél.
A nyári ég, fülledt, perzselő, meleg.
Mikor az országút felett
Csalóka délibáb remeg,
Éber álmaidból elragadnak.
Mint a vad csikók
A zöld mezőn –
Csak vágtatnak,
Röpülnek veled.

Urbánné Kelemen Rózsa

Vigasztaló vers

Mikor a langyos nyári szellő
Arcod simítva libben el.
Mikor a zúgó fémfonat közt
Dalos madárka énekel.
A nap színes szivárványhídján
Küldi el forró csókjait.
Így törölve ki két szeméből
A bánat keserű könnyeit.

NAGYVILÁGBÓL

Zarándokúton Izraelben

Mindig vágytam Izraelbe, hiszen ennek az országnak a területe az emberi civilizáció egyik bölcsője. Ősi történekek színtere, s három nagy világvallásnak a judaizmusnak, a kereszténységnek és az iszlámnak a fókuszpontja. Nos, idén májusban megadatott nekem, hogy a Szentföldre utazhattam. Férjemmel együtt az Ökumenikus Tanulmányi Központ szervezésében a „Jézus nyomában” zarándokúton vehettem részt. Bibliával a kezünkben Tel-Aviv – Caesarea – Haifa – Akko – Kapernaum – Tabgha – Genezáreti-tó – Tiberias – Magdala – Názáret – Nain – Gilboa – Jordán völgye – Kána – Gadara – Jeruzsálem – Betlehem – Holt-tenger – Qumrán – EnGedi – Jericho – Jafó – Tel-Aviv útvonalon haladva az ősi civilizációk és a kereszténység történetének lenyűgöző emlékeivel ismerkedtünk. Csodás tájak, varázslatos vidékek, pompázatos történelmi városok, évezredek átívelő emberi történekek és máig is mindig ható isteni végzések rajzolódtak ki előttünk. Európa, Ázsia és Afrika találkozási pontján egy olyan világ tárult fel előttünk, amely joggal nevezhető az emberi történelem formálójának.

A Föld mélye a világ más tájain is titkokat rejt, mégis a Biblia földje valami egészen más, mint az, amit eddig láttam a világból. Éppen ezért az emlékek közül is nehéz válogatni. Mindazonáltal megpróbálok.

- 1 -

Az El-Al izraeli légitársaság gépével hajnali 4.25 perckor érkezünk Tel-Avivba. Tulajdonképpen az időeltolódás miatt itthon még mindössze 3.25 perc volt. Izraelben azonban a keleti ég peremén már a Nap kapaszkodott felfelé. A Ben-Gurion Nemzetközi Repülőtéren is igazi nappali nagyüzem fogadott bennünket. egymást érték a nyugat-európai légitársaságok valamint az amerikai gépek le- és felszállásai. A biztonsági ellenőrzés után, mely ki- és beléptetéskor rendkívül szigorú Izraelben, fáradtan sóhajtottunk fel: hát itt volnánk! S autóbusszal már indultunk is tovább. A földközi tengerparti városba, Netanyába tartottunk, hogy a nagy zarándokút megkezdése előtt néhány órát a Galil Hotel Netanyában pihenjünk.

Netanya egy 1928-ban alapított modern nagyváros. Népszerű nyaralóhely jelentős gyémántiparral. Úgy is emlegetik, hogy a gyémánt városa, bár semmi csillogás nincs benne. Legfőbb vonzereje a tenger. Közvetlenül a Földközi-tenger partján fekszik, azon a tengerparttal párhuzamos keskeny síkságon, amelynek északi részét a Biblia Sáron síkságaként emleget. Már az ókorban is gazdag lehetett ez a vidék, hiszen a bibliai Énekek éneke hőse Sáron rózsájának, völgyek lilománának nevezte magát. Mellesleg a tengerparti sáv keleti peremén futott a híres történelmi út a Via Maris is, amely Mezopotámiát Egyiptommal kötötte össze. Jobb napokon patakok, források vize járja ezt a tájat, s teszi gazdaggá a vegetációt. Az idén azonban január vége óta egyetlen csepp eső sem hullott Izraelben, a hőmérséklet pedig érkezésünkkor is a +40 C-fokot célozta, ennél fogva nem csoda, hogy a sivataggal való ismerkedésünk már Netanya környékén elkezdődött.

- 2 -

Nem tudom, hogy van-e annál döbbenetesebb élmény, mint amikor egy halott városban barangol az ember. Utcák, paloták, színház, templomok, sétányok, agórák, középületek követik egymást, csak éppen a hajdani lakók és a leszármazottaik nincsenek sehol. A történelem vihara szétszórta, elsodorta őket. Nos a Tel-Aviv-Haifa főútvonal középső szakasza táján Caesara Maritima egy igen holt város, pedig egykoron nagy élet járta arrafalé.

Magát a várost a tenger lovasai, a föníciaiak alapították. A szirtekkel körülvett tengerbe nyúló földnyelven kialakított településnek a kánaáni mitológia egyik főistennője, Astarte lett a névadója. Ennél fogva az ókori irodalom sokáig Straton Pyrgosz néven jegyezte. Legismertebb úrnője, Kleopátra is ekként nevezte. Aztán változtak az idők, s a város új nevet kapott. A híres actiumi csata után a fiatal edomita király, Heródes kezére jutott, aki az Augustus császár iránti tisztelete jeléül Caesaria-ra keresztelte. Mellesleg Heródes /a zsidók történelméből Nagy Heródes királyként ismerjük/ tette az ókori Judea fővárosává.

Kr. után 6-tól Caesariában székeltek a római helytartók,

NAGYVILÁGBÓL

közöttük a jól ismert Pontius Pilatus is. Egy szóval Caesaria az ókorban a jeles városok közé tartozott. Falai között császárok, tudósok, lázadók egyaránt megfordultak. Kleopátra, Nagy Herodes, Titusz, Vespasianus, Pontius Pilatus, Origenesz, Eusebiosz, Rabbi Akiba és ki tudja még hány híresség koptatta a köveit. Csoda-e, ha

megilletődve álltam meg a holt város főterén? Az már csak ráadás volt, hogy tudtam: Pál apostol két évig raboskodott Caesariában, pedig maga II. Agrippa király mondta ki róla az igazságot: „Semmi halálra, vagy fogságra méltó dolgot nem cselekszik ez az ember ... Ezt az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárra nem apellált volna...” Ap.Csel.26

- 3 -

Teraszos művelésű földek, banánligetek s egy lustán domborodó hegyhát. Mindnyájan tudjuk a Kármelhez közeledünk. Egy körülbelül 20 km hosszúságú hegyvonulathoz, mely Izrael északi részén, Haifától néhány mérföldnyire délre helyezkedik el. Neve a Szentírásban a szépség és az áldás szimbólumaként fordul elő. Jelentése: az Úr szőlőskertje.

A Karmel-gerinc annak idején a zsidó nép honfoglalásakor Izrael négy törzsének szálláshelye között jelentett határt. Áser, Zebulon, Isakkár és Manasse birtokai között. Valójában egyik törzsé sem volt, hanem afféle közös menedékhelyet képezett. Joggal, hiszen a meredek sziklafalakban barlangok sora található. Ezek emberi telephelyként szolgáltak már a legrégebb korból is. A régészeti irodalom emlegeti az úgynevezett Karmel-hegyi embert, aki mintegy 40 ezer évvel ezelőtt élt. A Tabun és a Szukhul-barlangokból több lelet is előkerült vele kapcsolatban. Az őszövétségi korban pedig a Karmel-hegy egyik barlangjában Illés próféta talált menedéket. A népi képzelet szerint holló táplálta az öreget, aki vén koldus képében ma is járja a világot, s a Messiás eljövételét hirdeti. Valójában a próféta Acháv király uralkodása idején élt. (Kr. e. 874-853), s kemény harcot folytatott a Baál-kultusz ellen, mert úgy vélte, hogy a fokozódó társadalmi igazságtalanságok az idegen istenségek szélesedő tisztelete miatt alakultak ki. Ezért szégyenítette meg a Baál-papokat,

istenítéletet tartva az ősi kánaáni istenség, Baál követői felett. Égő áldozatának emlékét a Karmel-hegy egyik csúcsának, a Muhrakának a neve is őrzi. A szó ugyanis a sémi nyelvekben megégettet jelent. A csúcson egyébként ott áll Illés próféta szobra is. Mellesleg a szobor talapatánál állva gyönyörű panoráma bontakozik ki az ember szeme előtt. Alattunk a Kishon folyó csörgedezik, észak-keletre a Golan hatalmas sziklatömbje körvonalazódik, nyugaton a Földközi-tenger vize kékellik, északra a drúzok falvai (a drúzok Libanonban, Szíriában, Izraelben élő arab törzsek), s messze délre Samaria olvad egybe a horizonttal.

- 4 -

Haifa, Izrael harmadik legnagyobb városa földrajzilag és gazdasági szempontból négy részre tagozódik: az alsó városra, az ipari negyedre, az üzleti és a kereskedelmi negyedre és a Karmel-hegyi lakónegyedre. Ezen utóbbi városrészbe egy meredek úton, a hegy útján lehet feljutni, és az út végén kezdődik a kolostorok világa. Más néven a Karmel Cárfa. S ennek közelében találtunk rá Izrael legszebb botanikus kertjére, a Perzsa kertre. A Karmel-hegy lejtőjén elterülő park csaknem a Földközi-tengerig fut le, s teraszosan kiképzett területein a délszaki növények, virágok olyan pompája fogadja a látogatót, hogy mindjárt az Éden-kertben képzelet magát. Nem véletlenül emlegetik ezt a parkot az egész Közel-Kelet legszebb kertjeként. A virágágyak, bokrok fák, márványlépcsők között haladva egyszer csak egy aranykupolás mauzóleumra bukkan az ember. Az aranykupola alatt Abbasz effendi alussza örök álmát. Egy különös sorsú, rendkívüli ember, aki a bahai vallás világgözpontját építette ki Haifán.

A bahai vallás a keresztény, a buddhista, a mohamedán és a judaizmus elemeiből építkezik. Egyistenhívó és Perzsiában alakult ki az 1840-es években. Érdekessége, hogy a bahai hívőknek nincsenek papjaik és templomi szertartásaik sem. Azt mondják, hogy hitüket a mindennapi életben valósítják meg. Viszont hatalmas vagyonnal rendelkeznek, s a világ keleti felén több szentélyük is működik. Tulajdonképpen a Perzsa kert is az egyik legnagyobb szentélye, világgözpontja a bahai közösségnek.

/folytatjuk/

Czirmayné Kocsis Róza

ARATÁS

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk...”

Vajh mennyi munka, mennyi verejték van egy szelet kenyérben? Ma már nehéz ezt megítélni, hiszen csak bemelegyünk a pékségbe, a boltba és kiválasztjuk a kedvünkrevalót: barna, rozs, szeletelt, burgonyás, hétmagvas, végeláthatatlan a változatosság. Nem úgy a nagyszüleink, akik még kemény munkával tették az életet jelentő kenyeret az asztalra.

Nagymamámat, Grósz Ferencné Piroska nénit kérdeztem az egy-másfél emberöltővel ezelőtti aratások emlékeiről.

Azt mondják, a gabonavetés az acatoláson kívül nem sok gondozást kíván, legfeljebb a madarakat kell elijeszteni, ha már sárgul a gabona.

Igen, ha jól előkészítették a talajt, akkor a gaz se nagyon élt meg benne. Ha az aratás után tarlószántással felszántották a földet, az kifordította dudvát, és nem nőtt meg, de a szekerek eljártak rajta, be tudták hordani a termést. Aztán ősszel vetés előtt megint felszántották, és ami gyom még megmaradt, azt is biztosan kiirtották. Acatolni meg muszáj volt, mert a szél szertevitte a növény magvait és betérítette az egész táblát, és ha ottmaradt, megnövény elnyomta a búzát és az aszott maradt.

A néphagyomány úgy tartja, Péter-Pál napján (június 29.) megszakad a búza töve, lehet aratni.

Igy van, nekiálltunk utána rögvést, mert ilyenkor már könnyen lefeküdt a gabona ha eső vagy erős szél érte, és akkor már nagyon nehéz lekaszáni.

Meddig tartott az aratás?

4-5 hold körülbelül egy hétig, tovább nem volt szabad húzni a dolgot, mert kipergett a mag a kalászból.

Hogy nézett ki a család egy napja aratás idején?

Setét hajnalban keltek, megetették az állatokat. A paraszt leleményes és okos ember volt, a kelő nap fényéből, a fecske röptének magasságából meg tudta állapítani, milyen lesz az idő aznap. Aztán kimentek a mezőre, bekapták az aratópálinkát és nekikezdték a munkának.

Csak úgy nekiláttak, aztán egyszer a végére érnek, vagy volt valami tervszerűség benne?

Hát persze, hogy előre tervezték. Ha üllő alakú felhők lát-

szottak az égen, gyorsan pakolni kellett, behordani a learatott búzát, mert hamarosan szakadt az eső. Ha tisztán látszott a Mátra, eső közeledett. Ilyenkor kis területnek kezdtek neki, úgy mondták, kisebb előt fogtak, amit az eső előtt be is tudtak hordani. Ezekre muszáj volt odafigyelni, mert ha nagyon elázott a búza, csak kínkeservesen lehetett csépelni.

A gyors záporok nem okoztak problémát, behózdott az ember a fa alá. Ott is átvészeltük, aztán mintha mi sem történt volna, folytatódott a munka.

Akkor még lehetett bízni az időben.

Igen, akkor még lehetett, ma már képtelenség akár néhány órára előre is tervezni.

Térjünk vissza a „napirendhez”.

Hajnalban-reggel nekikezdték a munkának, dolgoztak úgy két órát, aztán leültek reggelizni. Szalonnát sütöttek, vagy otthon hajnalban kisütötték, és azt vitték ki, meg füstölt kolbászt, kenyeret, hagymát ettek. Leültek a föld végében lévő akácfa árnyékába, ott falatoztak, hűsöltek. Minden parcella végébe kötelezően akácfa kellett ültetni, hogy árnyéka legyen a pihenő parasztnak, az akác meg jó mézelő fa.

Délután naplementéig dolgoztak, aztán hazaindult mindenki. Otthon ellátták az állatokat, megfejték a tehenet, majd megmosdottak és a vacsorához asztalhoz ültek. Ilyenkorra a gazdasszony gyakran újra meleg ételt tett az asztalra. Ez volt a család napi összejövetele, ilyenkor beszélgettek, előkerült a bor, elpoharazgattak.

Napközben nem ittak?

A reggeli pálinkán kívül nem nagyon. Csak vizet. Néha vittek ki némi bort, de inkább hús vizet ittak, jobban oltotta a szomjat. Nem volt még abban az időben hideg sör.

Mindenki a földeken volt?

Aki élt és mozogni tudott, az mind kint serénykedett, kivéve a gazdasszonyt, ő otthon maradt. Ebédet főzött, ellátta az állatokat, ha kicsi gyermek volt, arra vigyázott. Délre mindig meleg ételt vitt az aratóknak. Gyakran összefogtak az asszonyok, egy otthon maradt az összes gyerekkel, amíg a többiek kivitték az ebédet az aratóknak.

Mi volt a munka menete?

ARATÁS

A férfiak kaszáltak. Úgy vágták a búzát, hogy az a még ki nem vágott gabonának dőlt, így állva maradt, könnyebb volt összeszedni. Az asszony ment a kaszás után, és fakampóval vagy sarlóval szedte fel a szálakat. Amikor már elegendő gyűlt össze, akkor azt az előre kiterített szalmakötélre fektette. Az összekötött kévét keresztbe rakták. A keresztet négy lábába úgy helyezték a kévét, hogy a kalászuk belül egymáson feküdjék, míg a torzsok kifelé nézzen. A tetejére egy kévét húztak, ezt papnak hívták. Hogy miért, azt nem tudom. Az elhullott apró maradékot pedig összehúzták, kaparékozták.

Ha az elővel végeztek, behordták a learatott gabonát a házak udvarára. Összefogott négy-öt paraszt, egy megrakta a szekereket a földön, egy az udvarban leszedte, a többiek hordták. Általában ha jó mennyiség összegyűlt, hívták a cséplőgépet, nehogy elázzon a szalastermény. A parasztok az udvaron tárolták a cséplésre váró termést, nem nagyon volt fólia takargatni az eső elől. Gyorsan kicsépeltek a magokat, aztán betárolták fedett helyre.

A háború alatt mondjuk „nem volt annyi gond” a tárolással, mert a fejadagon és a következő évi vetőmagon kívül a többi be kellett szolgáltatni.

Ingyen?

Hát, adtak érte valamennyit, de az csak a paraszt szemit bántotta.

Kik csépeltek?

Volt vagy hat-hét bércséplő a faluban, azokat hívtuk. A búzát a férfiak hordták be, a szalmát és a magoktól megfosztott kalász maradékát, a töreket -amivel például a házakat tapasztották- az asszonyok.

A gyerekek?

Tették a napi dolgukat, legeltették a libákat, meg játszottak. A nagyobbak azonban már kivették a részüket a munkából: kötelet kötöttek, kévét hordtak, kaparékoztak. Ja, igen, és volt még egy fontos dolguk: tiszta vizet hordani parasztnak, lónak. A lovak kényes állatok, csak a tiszta vizet isszák meg.

Minden nap dolgoztak, míg be nem fejeződött az aratás?

Bizony, nem volt pihenőnap, még a vasárnapi templom is kimaradt. Első volt a munka, megvolt mindennek a fontossági sorrendje.

Aratóbál?

A háború előtt nem volt szokásban az ilyesmi, a háború után voltak az első aratófelvonulások. Mondjuk minden vasárnap volt bál a katolikus körben, de kifejezetten olyan, hogy aratóbál, nem.

A néphagyomány úgy tartja, hogy voltak napok, amikor nem kezdtek hozzá az aratáshoz. Ilyen volt az újhoid, nem tartották szerencsésnek Illés napját sem, nehogy beléjük vágjon a villám. Ha péntekre esett az aratás első napja, inkább csütörtök este kimentek és levágtak egy kévére valót, csak ne a szerencsétlennek tartott napon kelljen megkezdeni a munkát.

Ha valakit meg akarnak sérteni, azt mondják rá manapság, hogy buta paraszt. Pedig megvolt a parasztnak a magukhoz való eszük, sok leleményességre volt szükségük a túléléshez. Az apáról fiúra, anyáról leányra átadott tapasztalattal és a „józan paraszti ésszel” felülkerekedtek minden nehézségen. Ha babonának tűnnek is, megvolt az oka, hogy betartották ezeket az íratlan szabályokat. Szerintem így cselekedtek helyesen.

Miért?

Mert így volt mindig kenyér az asztalon.

Mondi

VILÁGVÁNDOROK

Településünk a gyaloglók világtérképén

Szabó Árpádnak köszönhető, hogy a hazai gyalogtúrázók megismerték, megjegyezték Rákóczifalva nevét. Tavaly pedig a gyaloglók világtérképére is felkerült településünk, mikor Árpai közreműködésével a kanadai világvándor, Jean Béliveau itt ünnepelte a mintegy nyolcvanezer km-es táv felének megtételét.

A Varsány Községi Házban ültünk le egy kis délutáni csevegyre a világ dolgait illetően – szigorúan Árpai szemszögéből.

1970. 11. 21.

Születésem napja. Szerintem jó korban születtem. Illetve nem feltétlenül.

Ezt hogy érted?

Úgy érzem, hogy a korosztályom, a 38-40 körüliek, pont abba a korba születtek bele, amikor már nem tudtak érvényesülni a szocialista világban, de még nem készültek fel az új kor kihívásaira sem, például nem tanultunk az oroszok kívül más idegen nyelvet. Hátrányban vagyunk. Aki ki tud lábalni belőle, az kilábal, aki nem, az nem. Tehát akinek vannak elképzelései, ötletei, az megél, akinek nincs, az...

Budapest.

A mai napig ott dolgozom, 17 éve már, de négy évvel ezelőtt úgy döntöttem, hogy haza költözöm. Nem szerettem a fővárosban lakni. A megszámlálhatatlan programlehetőségen kívül semmi vonzót nem találok benne. Sajnos Rákóczifalvát nem vehettem számításba, mert elég magasak voltak az ingatlanárak, így Szajolt választottam. De Rákóczihoz kötődöm az édesanyám, a testvéreim és a barátok révén.

Cukrász.

A mai napig nem felejttem el: vendéglátóipari szakközépiskolába jelentkeztem, másodhelyen szakmunkásba cukrászként. 4,5 feletti volt az átlagom nyolcadikban. Akkor két osztálytársamat is fölvtették ugyanabba a szakközépiskolába alacsonyabb átlaggal, engem nem. Ez még az előző világ hozadéka volt. Ráadásul azt mondták, a matekom sikerült a legrosszabbul, annak ellenére, hogy mindig kimagasló voltam matekból, tanulmányi versenyeken szerepeltem. Anyukám hangot adott felháborodásának, de végül annyiba hagyta a dolgot, különben még a szakmunkásba se vettek volna fel. Így lettem cukrász. Viszont nagyon jó tanuló éveim voltak a Zagyva Cukrászdában. A mai napig is nagyon jó viszonyban vagyok a tulajdonos családdal Szatmári Imréékkel. Tavaly októberben ünnepelte a cukrászda a huszadik évfordulóját, ahol Imre - nagyképűség ide vagy oda - büszkén a legelső

tanulójának nevezett. És ez jó, büszke vagyok rájuk, szerettem a szakmát. Ma már nem cukrázskodom, de sokat tanultam Imrétől a munkához és a vendégekhez való hozzáállás tekintetében. Már főként csak a fagyit eszem. (huncut mosoly) Ma is ettem hat gombóccal.

Kerékpár.

Ha az életemet fejezetekre lehet bontani, akkor ezek egyike a kerékpár. Olyan 25 ezer kilométert kerekkeztem Magyarországon, illetve Európában különböző távú kerékpártúrák keretében. Nagyon jó volt. Ma már nem teszem,

sajnos. Szinte időm sincs futni, gyalogolni vagy biciklizni. Annyi mindent kéne tenni, és egyszerűen nincs időm rá. Két munkahelyem van, nyomom ezerrel. Így a kerékpár sajnos elmaradt.

Láb.

Még jó. (újabb mosoly) Még „mindkettő” megvan. Nagyon kellemes emlékem, amikor kerékpártúrára indultunk Lévai Csabával 1993. május elsején innen a sporttelepről. Hivatalos búcsúztató volt, az akkori polgármester indított el minket egy ünnepség közepette. Előtte, április kilencedikén vittek be műteni porcleválással. Az akkori orvosomtól -fantasztikus térdspecialista- megkérdeztem, hogy egy három és fél hónapos túrát tervezek, mi legyen. Vállaljam, vagy ne vállaljam? Mint orvos, azt mondta, semmiképp, hiszen fél év a felépülés. Ellenben magánemberként azt mondta: Menjél, Hajrá,

Csináld!!! Így elindultam és csak Olaszországban fájt a térdem egyszer. Lisszabonból küldtünk neki egy képeslapot, és később, mikor visszajöttünk, hogy rendben van-e a térdem, a nővérek mesélték, hogy amikor megkapta a képeslapot, a doki fogta magát, bement minden kórterembe és mindenkinek az orra alá nyomta a képeslapot azzal: „Kelj fel, és járj!” Ez nagyon bennem maradt. Egy fantasztikus orvos. Megműtötte azután a másik térdemet is.

Láb. Láb. (itt egy kicsit elgondolkodik) Mit mondhatnék még? Szeretek túrázni. Imádom a hegyeket, annak ellenére, hogy szeretem az Alföldet is. A puszták szépek, de a hegyek, az a minden. Amikor az ember teheti, elmenekül a világ zajától, kiül egy nagy hegytetőre, és csak néz szét a világba, és büszke magára, hogy odáig eljutott. Budapesten a Pénzügyőr Sportegyesület Túra- és Versenyszakosztályának vagyok a vezetője, alapító tagja immár 10 éve.

Van még olyan hely Magyarországon, ami nem viseli a lábad nyomát?

Sajnos még sok, de törekszem. Országos kék túrázok. Az országos kék túrában az a jó, hogy nincs időhöz kötve, ott,

VILÁGVÁNDOROK

ahol félbehagyjuk, onnan lehet folytatni. 1109 km, aki tíz év alatt végez, az tíz év alatt. Az a lényeg, hogy teljesítette. Egy hónap alatt is be lehet járni. Aki rászán 30 évet, annak egy élete munkája lesz ez a táv, de akkor is az a lényeg, hogy megvan. És nekem még van hátra belőle, de nem adom fel.

Puzzle.

Imádom, mert leköt. Egy ezerdarabosat egy éjszaka alatt kiraktam. Ez volt eddig a csúcsum. Nem éreztem magam fáradtnak, felfrissültem, feltöltődtem tőle. Hatezer darabos eddig a legtöbb, amit kiraktam. Nagyon sok négyezer darabosom van, de mostanában sajnos erre sincs időm. A lakásmat is ezekkel fogom dekorálni.

Újságos Erzsike.

Számos esetben központi szerepet tölt be Rákóczifalva, Rákóczi Lap, Rákóczi SE, s persze mi, a gyermekei életében. Jól csinálja azt, amit éppen feladatul tűztek ki elé. Aztán vannak, akik értékelik, s vannak, akik nem. Tudom, hogy elfogult vagyok, de szerintem megállja a helyét. „Tündér nő”. Egyet nagyon becsülök benne: egyedül három fiút felnevelni úgy, hogy mellette egy családi házat is felépítsen, teljesen önerőből, azt mondom, le a kalappal. (ismét elmosolyodik) Nem tudom, hogy Ő örökölte a szervezőkészséget tőlem vagy tőle jómagam.

Világvándor.

Ha nagy leszek, az leszek. Mondtam egyszer egy lánynak, hogy azt hiszem, örökké gyerek maradok. És hogy ezt kellőképpen igazoljam, egy gyerekkori fényképet ajándékoztam neki. Ez már „felnöttes” koromban volt, és a mai napig így gondolkodom.

Imádom a gyerekeket és ők is imádnak engem, hála istennek. Valamit látnak bennem, amit én még nem tudok megfogalmazni. Remélem, meglátja majd az a lány is, aki velem fog élni, és a gyerekeink is meglátják azt, amit más gyerekek.

Világvándor? Hát igen. Az szép dolog lenne. Ha nem kéne ennyit dolgozni és pénzem is lenne, akkor mindig csavarognék. Felpakolnám a családot, és csak úgy bele a világba, min-

dig mennék valamerre. Számomra ez a „világvándorság”. Olyan nem leszek, mint a Jean, mert az túl sok. Valószínű, hogy fizikálisan bírnam, de az a kihívás nem foglalkoztat. Megismerni a világ egyes részeit, aztán hazajönni, na nem a honvágy miatt, hanem mert van otthona az embernek, aztán újra elindulni... Az lenne az igazi.

Honvágy.

Nincs bennem. Mindenhol jól érzem magam. 1995-ben egyedül voltam kerékpározni Norvégiában, Nordkappon, Európa legészakibb pontján. Kerekezés közben egyszer csak úgy éreztem, a közeli hegyre fel kell, hogy menjek. Valami felvonzott oda. Egyedül felmáztam és több órát ücsörögtem. A panoráma felejthetetlen marad. Tér és idő elvesztette jelentőségét. Ha valakinek elege van a világból, besokall, és talál egy ilyen helyet, néhány óra alatt akár évekre fel tud tölteni. Ilyen és hasonló helyzeteket átélve elmondhatom, hogy nincs honvágyam. Mert minden pillanatban annyi élmény ér, hogy egyszerűen nincs időm gondolkodni azon, hogy mi van otthon. És én szeretem mindezeket átélni, a természet adta ízeket kóstolni; illatait érezni; és egybeolvadva vele, együtt lüktetni.

Nagyon sok helyen voltam a világban és mindenhol azt tapasztaltam: ha tisztességes és őszinte vagy, akkor kinyílik a világ mindenhol, bárki is légy.

Utolsó kérdés. Ha már a honvágyról beszéltünk: *Rákóczifalva.*

Hm. Nem tudom. Kezdem megszeretni Szajolt.

Köszönjük szépen a beszélgetést.

Várjál már, tényleg, tényleg. Az a baj, hogy négy év alatt sem ismertem meg Szajolt, viszont azt is el kell mondanom, hogy az elmúlt 17 év alatt sem tudtam elfelejteni Rákóczifalvát.

Hatodikos voltam, mikor ideköltöztünk. Ennek a településnek van egy olyan kisugárzása, hogy mindig jól érzem magam, mikor ide jövök. Sok barátom van itt. HMSZB SC. Talán ismerős némelyüknek? A „Halál a Májra Szocialista Brigád Sport Club”. Tagja vagyok ennek a társaságnak, sőt, rákerültem a tablóra is. Nagyon büszke vagyok rá, megmondom miért.

Ez is bekerülhet??

Abszolút mehet! Ez alap! 1994 nyarán váltam taggá, de akkor már nagyon régóta élt ez a társaság. Meghívtak, megtiszteltetésnek vettem, nagyon jó barátaim voltak benne. Új embereket ismerhettem meg, „szerettek élni az akkori mának”. Fiatalok voltunk és világmegváltók. Jó közösség volt. Számptalan gyalogos-kerékpáros- és motoros túrát tudhatunk magunkénak. Sajnos az idő és a kor elvitte más irányba az embereket, viszont sok kis csoportja ennek a társaságnak azért még mindig él és virágzik. Azt mondom, hogy sok ilyen apró közösség kellene, és akkor olyan jó dolgokat lehetne itt csinálni.

Mondi

VILÁGVÁNDOR

A Világvándor felesége, Luce újabb levele

Legkedvesebb Barátaim!

Nem kérdés, hogy India meglehetősen egzotikus ország, különösen egy nyugati civilizációból érkező ember számára. Ugyanakkor a hetedik legnagyobb a világon. Több mint egymilliárd lakója van, ami viszont a második legnépesebb országgá teszi Kína után. India történelme megért már néhány milleniumot, és jó néhány, a világ számára jól ismert nevezetesség és személy található ott.

Bhopálban Jean átlépi a ráktérítőt január 4-én. Ezt már 2001-ben, Mexikóban is megtette. Az ország útjain gyalogolva, mielőtt elérné Sagart, Jean Sanchiban meglátogatja a buddhista emlékműveket, amelyek az UNESCO világörökségi listáján is szerepelnek.

Egy Banda nevű településen meglátogat egy iskolát, ahol a tanárok és diákok egyaránt örömmel fogadják. Akármerre is jár, az emberek boldogan ajánlanak fel számára mindent, amilyük csak van, még akkor is, ha nélkülözniük kell. Az itteniek hagyományaiiban ugyanis isteni jelentőséget tulajdonítanak annak, ha egy vendég érkezik. Mindenki kíváncsian hallgatja Jean történetét.

Indiában a nagy népesség ellenére az utak nagyon békések. Minden egyes kis faluban szívélyesen üdvözlnek, és más nemzetekkel ellentétben az emberek itt boldogan állnak a fényképezőgép elé.

Chhatarpurban Jean úgy dönt, hogy tesz egy 40 kilométeres kitérőt csak azért, hogy meglátogassa Khajuraho híres templomait.

Ez alatt Montrealban én már számolom a Kolkatába történő indulásom előtti utolsó napokat. A honlapot, mint már annyiszor, más gondjaira bízom távollétem idejére, miközben a hó egyre nagyobb mennyiségben hullik.

Jean Fatehpur felé közeledik, ott vonatra száll, és Új-Delhibe utazik azért, hogy megújítsa indiai vízumát. Közösen eltöltött vakációnk után az ország északkeleti része felé kell, hogy vegye az irányt, ugyanis Dél-kelet Ázsia néhány országában, mint például Laosz, Thaiföld, Vietnám stb., hamarosan beköszönt a monszun, ezért lehetetlen lenne gyalogolni... Mély vízben és sárban nem tudná tolni a kocsiját. Ezért úgy döntünk, hogy Kolkata helyett inkább Katmanduban, Nepál fővárosában találkozunk. Új Delhiben Jean két hétre kapja meg indiai vízumát. Ezután el kell hagynia az országot, ezért Nepál a következő állomás.

A nepáli határt február 13-án éri el, és egy barátságos gazdálkodó család ad neki szállást az első éjszakára. A gyermekek imádnivalók, a tájkép pedig csodálatos. A Nepáliak szeretik az ide látogatókat. Az országban sok különféle civilszervezet működik, amelyek az ország lakóinak életében fontos szerepet töltenek be.

Ezután, egy óriási versenyfutás következik az idővel, hogy időben, az én érkezésem előtt mindössze 5 órával, Katmanduba érjen. Az elmúlt napok rohanása miatt egy kicsit lefogyott és elfáradt. Az együtt töltött napok idillikusak, annak ellenére, hogy

elkaptam valami fertőző betegséget, melynek következtében egy nepáli kórházban kötöttem ki, ahol a lelkiismeretes kezeléseknél köszönhetően hamar felgyógyultam.

A Katmandu Vendégház kertjében, néhány nappal a Montrealba történő visszatérésem előtt, Jean megtervezi az előtte álló útvonalat. Újabb vízumért folyamodik az Indiába, majd a Kínába történő belépéshez. Mennyi hivatalos tennivaló! Ugyanakkor ezek nélkülözhetetlenek, és ha figyelembe vesszük, hogy micsonda helyeket láthat a világban, akkor ez igazán nem nagy ár.

Katmandut március 15-én hagyja el és az éjszakát a Mansushi Di-Chen Buddhista Képző Központban tölti. A következő nap már ereszkedik is lefelé a hegyről, amelyre előző este felmászott. Az útját Nepál keleti határa felé veszi, ami épp Szikim alatt található. Március 30-án Nyugat Bengál északi részén újra belép Indiába, majd az Asszam régió irányába veszi útját. Ez az állam az, ahol a mi bajnokunk átlépi a pszichológiai szempontból is nagyon fontos 50.000. km-t. Ezt a mozzanatot már korábban, március 1-jén, megünnepezték a rákóczi-falvai barátaink, akik ebből az alkalomból a 2007. január 6-i eseményekhez hasonló túrát szerveztek.

Fordította: Papp László

Olvasói kérdések

Az elmúlt napokban jó néhányan tettek fel kérdéseket írásban és személyes beszélgetés során a szerkesztőség tagjainak, amelyet jobbra az Önkormányzat tudna megválaszolni. Ezért egy csokorra valót most közlünk, amelyre a következő számban várjuk a választ. Az idő rövidsége miatt (lapzártá környékén merült fel) nem tudtuk az érintettek véleményét a jelenlegi lapban közölni. (A kérdésfeltevők nem anonimok, csupán nevük elhallgatását kérték.)

1. A Tanösvény magas összegű támogatásból (tábla tanúsága szerint) készült. Jó lenne bemutatni az abban rejlő lehetőségeket, az oda szervezett programokat. Hogyan és milyen pénzből, mennyi időn belül lehet helyrehozni a Tisza áradása esetén? Az első egy-két évben nem ártana népszerűsíteni, hogy a helyi lakosok is megismerjék széles körben, és hírét vigyék a környéken.

2. Tudjuk, hogy az utak javítása pénzigényes. Örömmel vettük a nyár eleji kátyúzást – mármint ahol sikerrel járt –, hiszen az idegenek erről mérik le egy település fejlettségét. A Tanösvény felé ez elég jó minőségben megtörtént, de néhány utcában mindössze valami murvaszórás történt, amit az első autó kivert a gödörből. Vajon ezért megkapta a vállalkozó a neki „járó” összeget?

3. Szolnoki olvasónk kérdése: mit kezdenek a rákóczi-falviak a megyeszékhelyről településükre szállított szolnoki szoborral?

EZ IS, AZ IS

Országunkban és kicsi községünkben ...

Vajon miért van az, hogy az emberek nagy része nem figyel környezetére, embertársaira, az állatokra ...?

Országos jelenség, hogy abszolút nem érdekli, hogy mi történik körülötte, másokkal, a természettel, az országunkkal, a meglévő, használható természeti kincsekkel.

Gondolok pl. az ivóvízre. Legyen az artézi, forrás vagy éppen csapvíz. Sok országban gondot jelent, hogy kevés van, és csak megszabott mennyiséget tudnak használni, mert nincs elég!

Napok óta az artézi kutunk lefolyója el van dugulva, és csak azért, mert egyes unatkozó egyének más szórakozást nem találtak, mint hogy a rács felemelése után a szemetes kukát beleürítsék. Rengeteg mindent szedtünk már ki belőle, de sajnos a csöbe szorult valami. Ez kb 2 hétig így volt, mert hol eltűnt a víz belőle, hol megint megrekedt. Jöttek-mentek az emberek és háborogtak, de mikor látják, hogy benne van egy flakon vagy valami más, nem veszik a fáradságot, hogy kivegyék és beletegyék az öt méterre lévő kukába. Sőt, nyugodt lelkiismerettel beledobják a csikket, vagy beleköpnek a lefolyó vízhez.

A napokban volt itt a duguláselhárító-autó, amelyik magas nyomással tisztította volna a lefolyócsövet. Ha az autó izzadni tudott volna, igencsak nedves lett volna a kereke! Egy fél óráig dugták a csövet hol az aknából a kúthoz, hol a kúttól az akna felé.

Szóval ez az a nemtörődömség!

Sokan háborognak a bezárt szemetes ellen, mert sok a patkány! Hát kérem, irtsák! Tegyenek ellene! Mert nem a hivatal szemete volt ott a telepen, hanem a falué!

Jeleztem a polgármester úrnak, hogy mi a baj, mert az valóban az, de tudni kell, hogy a szemételep KÖJÁL által ellenőrzött terület, és folyamatosan irtva van a féreg!

Felhívás megy minden háztartásba, hogy összefogással ez a probléma megoldódjon. Kérjük mindenki segítségét!

Tessék kérem elgondolkodni. Mennyivel jobb, hogy zárt rendszerben, hulladék-megsemmisítőbe viszik a szemetet. Már van lehetőség, hogy külön rakjuk a papírt, az üveget. Még talán egy konténer kellene a műanyagok számára, mert egyre több helyet foglal el a kiürült flakon. Vajon azok az emberek, akik felelőtlenül, felelősségre vonás nélkül még a mai napig is szemetelnek, mit éreznek, amikor egy parkban vagy egy kirándulólhelyen megpihennének, de nem tudnak, mert olyan sok a szemét. De ez előfordul az út mellett, az erdőben, egy emlékműnél és szinte mindenhol. Vannak olyan országok, ahol kemény szankciót alkalmaznak a szemetelőkkel szemben. Vajon nálunk még miért nincs így?

Sok a kóbor cica, kutya. Ha már valaki vállal valamilyen szinten állattartást, akkor vállalja a velük járó kötelezettséget is! Vannak olyan országok, ahol állatrendőrség dolgozik, és bizony bíróságig viszik az állat elhanyagolását.

Nem kevés pénzbe kerül a háziállat gondozása, kérem, gondoljunk meg, hogy tudjuk-e biztosítani megfelelően a tartásukat!

Figyeljünk egymásra – környezetünkre és állatainkra!

Jobbágyiné

KÖZTÜNK ÉLNEK...

Keleti sün (Erinaceus concolor)

Közismert, gyakori állat, hátoldalát sűrű 20-30 cm-es 1 mm vastag tüskék borítják. Számuk kb. 16000 db.

Nem félnek az embertől, gyakori a házak környékén is.

Téli álmat alszik, ősz végén előre elkészített (avarból, szénából) vackába húzódik.

Szívverése normál testhőmérsékletnél (35,7 °C) percenként 230, téli álm alatt 24-et ver és teste lehül 7,7 °C-ra.

5-6 hét vemhesség után 7-8 kölyköt szül.

A kicsi sünök tüskéi születéskor lágyak, csak néhány nap után keményednek meg. 18-20 napig szopnak.

Szemük 14-18 napra nyílik csak ki.

45 napig maradnak anyjukkal. 8-10 évig élnek.

Igen változatos táplálékon él: Mindent elfog, ami a talajon él és megbirkózik velük. Csigák, főleg rovarok, giliszta, apró hullók, rágcsálók, madártojás és fióka, gomba és gyümölcs. Megöli a siklót, sőt a viperát is.

Hamar megszeli és megszokja a rendszeres etetést. Húsdarabokat, tejet, túrót, sajtot, kutya és macskatápot kaphat.

A kertben semmiféle kárt nem okoz, sőt a legegyszerűbb élősködők (csiga, lótetű, cserebogarak) pusztítója.

A mi környékünkön is szerencsére igen gyakori, de gyakran áldozatul esnek a közutakon.

Hallottam arról is, hogy ősszel megjelennek bizonyos rossz szándékú alakok, és a csatornapart sűrűit, bozótjait feldúlva tucatjával gyűjtik be a szerencsétlen állatokat. Náluk, úgy hírlik, hagyomány a sünevés, ugyanúgy mint a varjúpörkölt és ürgepaprikás. A hatóság szerint mint megélhetési bűnözés egyik fajtájaként kezeli ezt az ügyet. (Saját véleményem!)

Védjük ezt a kedves, bájos kis állatot és ha látunk hasonló dolgokat ne tőrjünk szó nélkül, ne dugjuk fejünket a homokba!

Ulviczki György

EGYENESEN AMERIKÁBÓL

Visszaemlékezés a falumra – 1944-től 1955 évekre

(Bombázás, orosz megszállás)

Mint azt előző számunkban ígértük, folytatjuk Erdei Abdon, Amerikában élő honfitársunk visszaemlékezéseinek közlését. Sajnos az egyes alcímek alatt is az újság terjedelméhez kell igazítanunk a részleteket, így kénytelenek vagyunk azokat – lehetőleg a logikai folyamat betartásával – rövidebb folytatásokban közölni. Íme a kezdet (az írásmódot továbbra is egy az egyben közöljük, nem javítva az esetleges helyesírási hibákat, a hitelesség érdekében):

Visszaemlékszem a falumra, ezekről az évekről, de az utóbbi 48 évben nem gondoltam rá. 1957 óta az USA-ban élek. Megnősültem, felnőtt gyermekeim vannak. Feleségem amerikai születésű, se ő, se a gyerekeim nem tudnak magyarul. Áldott jó asszony, csak egy hibája, hogy engem is megáldott 4 gyerekkel 6 év alatt. Ebből kifolyólag, nem igen volt nekem időm emlékezésekre.

Néha-néha eszembe jutott a sok nyomorúság, sorba állni zsírért, fáért, szénért, 6-8 ember lakott egy szobába fürdőszoba nélkül. De az idő múltával elmosódott emlékezetemből. Mert itt egy más világot találtam, jólét, bőség, kényelem. De a pénzért itt is dolgozni kell, még pedig sokat.

Egy szóval, 4 gyerek eltartása nem igen engedett időt emlékezésekre.

Ez egy nagy város, ahol először letelepedtem és volt egy pár magyar és magyar-német club, ahová eljártam, de rövid idő után feladtam, mert a magyarok iszákosak, verekedők, egymás feleségét hajrástták és főként kártyások, persze aki veszít az mindig mérges, imádkoznak jobb lapokért és végül beverik egymás fejét. Csak akkor vannak egy akaratton, mielőtt leülnek játszani, mindenki nyerni akar.

Miután megnősültem, kiköltöztem egy kis faluba, a várostól 20 kilométerre. Ettől kezdve nem igen beszéltem magyarul, vagy 40 évig. Itt csak egy magyarul tudó romániai zsidó ember lakott, akivel néha-néha találkoztam a töltőállomáson vagy a fűszer üzletbe.

Persze ez nem jelenti azt, hogy elfelejtettem magyarul.

Nem lehet azt elfelejteni, hiszen ott jártam iskolába, és az egyetemre. A magyar clubba találkoztam nagyképű buta magyarral, aki 3-4 év itt lét után mondja, hogy ne beszéljtek hozzám magyarul, mert már nem értem. Mindjárt mondtam is egy fiúnak, kérdezd már meg milyen nyelven beszéljünk hozzá, mert angolul nem tud ez a buta paraszt.

Írással van egy kis bajom, amit e sorok olvasása után az olvasó is észreveszi. Sajnos az írást nem gyakoroltam 40 évig, azon a pár levélíráson kívül, amit Magyarországra küldtem. Amerikába sajnos nem írnak magyarul. A nevemmel van a legtöbb bajom, ERDEI, ez egy rendes magyar név, öt betűből áll. De ezt semmiképpen se le írni, se kimondani nem tudják. Hívnak engem ERDEL, Örd-el, Ördi és még egy fél tucat mindenféle számomra értelmetlen kiejtéssel, csak rendesen nem. Az angol nyelv ezt az öt betűt semmiképpen se bírja

rendesen kiejteni. Írni is eltévesztik, ERDEL, ERDIE, stb. Vannak ronda hosszú német, lengyel nevek, azzal nincs bajuk. Csak az enyémmel.

Találkoztam egy pár itt született magyarral, van sok belőle, de legtöbbje letagadja, hogy magyar vagy nagyon kicsit és rosszul beszél magyarul, legtöbbje egyáltalán nem tud Magyarországról semmit, azt se tudják hol van. Két ilyen érdekes, másodszületésű magyarral találkoztam. Amit érdemes megemlíteni, habár ez nem tartozik a tárgyhoz amit írok, de érdekes tanulság.

Egy meleg nyári napon a városba volt dolgom hivatalos ügybe, de várni kellett egy óra hosszút. Bementem egy kocsmába, gondoltam iszok egy-két pohár sört, eltelik az idő. Leültem egy félrészeg ember mellé és egy pohár sört kértem. Tekintve, hogy akkor még csak rövid ideje éltem itt, nagyon rossz kiejtéssel beszéltem a nyelvet. (Ez negyven éve történt, és még most is elég rossz a kiejtésem.) Az ember mellettem kérdezi, milyen nemzetiségű vagyok. (Itt mindenki valamilyen nemzetiségű.) Mondom, magyar volnék, erre felordít, hátba vág, majdnem beleütöttem az orrom a sörös pohárba. Matyar testvér, mi papa, gyűni matyar országa, szíp, szíp Dunya, Tisa, Hortobáty Delibába. Cigánya tütü, kápusta, csiken paprika és mondja, mondja. Megátkoztam a percet, hogy idejöttem, a testvért meg kell állítani még végére nem ér a szakácskönyvnek. Mondtam, beszéljünk angolul úgy jobban megértjük egymást. Beszélgettünk is egy ideig, engem már a nehézség környékezett, míg mondta mit tanult az apjától. Mindjárt észrevettem, hogy az apja nagyon intelligens ember volt, biztosan drótos tót volt a foglalkozása. Végül legnagyobb csodálkozásomra azt kérdezte, hol van Magyarország, biztosan Ruszkiországba van. No, mondom, ez jól jött, ha az apja nem tanította meg, majd én felvilágosítom a testvért.

Hát mondom, a magyarok ott laknak 30 km Moszkvától, a Duna kanyarba, ahol a Tisza ömlik bele. Ott vannak a cigányok, lógassák lábukat a Dunába, miközben muzsikálnak, csirkepaprikást esznek, töltött káposztával és nézik a délibábot. Ilyen intelligens felvilágosítás után elbúcsúztam a testvértől, sose láttam többet.

A másik itt született magyar, vagy inkább félmagyar akit megismertem, ez intelligens ember volt. Szülei Temes megyeiek. Apja német, anyja magyar, Wágner volt a neve. (Ettől még tanultam is valamit, káromkodást.) Tisztán, szépen beszélt magyarul, szebben, mint én. Mikor én megismertem, akkor már hat éve épített egy házat. Foglalkozásra nézve gimnáziumi igazgató és kapitány a nemzeti hadseregben (egy hónapba csak két napot katonáskodott jó pénzért) és építőmester is volt. Ezt úgy kell érteni, hogy ő volt a pallér, malteres, kőhordó, meg minden, ami egy ház építéséhez szükséges szakma kell. Ugyanis házat épített, amikor én megismertem. Kérdezem, csak nem valami várat épít, hogy

EGYENESEN AMERIKÁBÓL

már hat éve dolgozik rajta. Nem, feleli, de lassan halad, mert nincs pénzem munkásra, anyagra, magam csinálom mindent. Reggel felkelek 5 órakor, elszaladok a kőbányába, megrakom a kocsim csomagtartóját kővel, ezért nem kérnek semmit, kevés kő, lerakom a követ az építésnél, haza megyek, megfürdök, kilencre az iskolába vagyok. Iskola után ugyanez, egy csomagtartó kő, ezt csinálom három évig. Hétfégen a követ bedolgozom a falba. A falak már meg vannak, tető rajta, most a fürdőszobákon dolgozok, látogasson meg.

Meg is látogatom a kapitányt, egy sarokba guggok, egy fürdőszoba csempét faragsált, illesztette egy kiálló csőhöz. Ott voltam vagy két óra hosszáig és mindig csak azt a csempét faricskálta. Végre mondja, most már kész, csak még itt csipek egy kis darabot. Fogja a csípőt, csíp és puff, a csempe darabokra tört. Erre aztán el kezdett káromkodni szép magyar nyelven, nincs az a bakancsos katona vagy huszár, aki utánozni tudná, 10 percig egyfolytában káromkodott. Mikor bevégezte csak annyit mondott, no lássa, erre jó a magyar nyelv, másra nem lehet használni. A kapitányt meg a káromkodást már régen elfelejtettem, de most egyszerre eszembe jutott.

Ugyanis egy otthon élő rokonom egy évben egyszer, kétszer küld magyar hírlapokat. Legutóbbi küldeményében találtam két kis könyvecskét. Rákóczifalvai Emlékezések, az 1944. augusztus 20-ai bombázásról és az orosz megszállásról és egy-két Rákóczi Lapot. Először nem tulajdonítottam nagy jelentőséget nekik, de miután elolvastam, elfogott a méreg, eszembe jutott a káromkodás, használtam is vagy tíz percig. Mint a vízbefülőnek, az egész életem leszaladt lelki szemeim előtt.

Ez teljesen kihozott sodromból, felborította életem csendes folyását, ezért lettem mérges. Minek visszahozni temetőből a halottat.

Miután lecsillapodtam, olyan érzésem támadt, amelyet sose éreztem hosszú ittlétem alatt.

Hiszen azokat az embereket, akik írták, majdnem mindet ismerem. A fél falu ismerősöm, távoli vagy közeli rokonom. Deák Pirike (sokat megforgattam karesú derekát a vasárnapi táncmultságokon a Katolikus Körbe), Buckó Rózsi, Csépai Angala és még mások. (Angala volt az első szerelmem, 4 éves legény koromba lettem szerelmes az óvodába, a nagy szerelem hosszú két napig tartott, attól kezdve soha nem látam Angelát és ha nem ír a R. E. könyvbe, sohase jutott volna eszembe)

Visszatérve az emlékezésekre, az 1944. augusztusi bombázásra. A halottak közül csak hármat ismertem személyesen. Zakar Lacit, egy padban ültünk az iskolában, ő volt a legjobb tanuló. A másik Csépai Gyuri bácsi (rőla majd később írok). Harmadik ERDEI Mihály nagybátyám, nagyapám testvére. Mihály bátyám a szigetbe lakott, a Holt Tisza partján (hogy miért hívták szigetnek, soha nem tudtam kitalálni, nem volt

ott semmiféle sziget), de a faluba is volt háza. Ha nagy ritkán bejött a faluba, meglátogatta testvérét, az én nagyapámat. Ez történt 1944. augusztus 20-án is, eljött meglátogatni testvérét, elbeszélgettek egy ideig, mikor is kijelentette, megy ki a szigetbe, nyáron sok a munka. El is ért szegény a nagynénémék házához (Nagy Ferencné anyám testvére, Kerekes Ilona), ami a mai Béke utcával volt párhuzamos a szőlő felé, csak egy ház állott az egész utcában, kerítés nélkül. Itt érte a vészt jelző szirénázás. Behajtott az udvarra, megkötötte lovait és beállott a ház eresze alá. Később megtudtam, hogy Ilka néném kérte, jöjjön be a házba Miska bácsi. Nem megyek, feleli, öreg csont nem kell a halálnak. Nénémék a sok gyerekkel, mert sok gyerek volt, unokatestvéreim, egy kettőt ismertem is közülük. Mikor vége volt a robbanásoknak, kijöttek, Miska bátyámat roncsokra szakadva, holtan találták, lovait is roncsolták a szilánkok. Nekik semmi sérülésük nem történt, a házat nem érte telitalálat, csak cserepek törtek össze, vakolat hullott le a falról, és egy boglya szalma kigyulladt.

Erről persze én csak később értesültem, mi a falu másik részén laktunk, közel a temetőhöz.

A bombázásról csak egy jó óra múlva lett tudomásom.

Különbén is, én nagyon el voltam foglalva, négy ejtőernyőt láttam lobogni magasan, nagy darab alumíniumok között. A gép leesését én nem láttam, csak az ejtőernyőket és alumínium darabokat, lebegtek magasan, mint tollpelyhek. Az ernyők lassan ereszkedtek lefelé, micsoda élmény volt ezt látni, ilyen csak moziba láttam ezelőtt. Látni való volt, hogy az ernyők a temető domb és a Tisza gát között fognak földet érni, szaladtunk megnézni. Mellettem az öreg Lőkös szaladt kapával a kezébe, verjük agyon üvöltötte. Mire mi odaértünk, akkorra a németek a repülőterről autóval már ott voltak. Az ernyősök ellenállás nélkül megadták magukat. Elvitték őket, sose hallottam többet róluk.

Hogy miért akarta az öreg Lőkös agyonverni őket, azt csak délután tudtam meg. Bombázták a falut, sokan meghaltak. Persze mikor is a bombázás tudomásunkra jutott, mentünk a falu köves úti részére, amelyet a támadás ért. Hiszen ott lakott anyám két testvére, Zakar Sándorné 8-9 gyerekkel és a már előbb említett Nagy Ferencné és nagyszüleim Kerekes József neje Káldi Erzsébet. Megkönnyebbültünk, nekik semmi bajuk nem történt, sérülés nélkül élték át a szörnyűséget.

Megtudtuk, sokan meghaltak, de én csak mint már említettem, három halottat ismertem. A nagybátyámat ERDEI Mihályt, Zakar Lacit aki velem járt iskolába, és Csépai Gyuri bácsit.

Gyuri bácsit jobbra csak látásból ismertem. Egyszer volt vele közelebbi összeköttetésem.

(folytatjuk)

Abdon Erdei

EZ IS, AZ IS

Állatsimogató Rákóczifalván

Igen, valóban létezik egy újabb kezdeményezés, látványosság községünkben, amely biztos vagyok benne, hogy mágnesként fogja vonzani a látogatókat, legfőképpen a gyerekeket. Balázs Tóni valósítja meg azt, amit már mások is oly régóta szerettek volna létrehozni (köztük én magam is), a kisállat-simogatót.

A Vasvári Pál úton található házának udvarán számos, szebbnél szebb különleges állat szaladgál, röpdös, kukorékol, ugat vagy éppen szunyókál most is. Hogy részletezzem is, talán az agarakkal kezdeném melyeket hosszú évek óta tenyészt. Magyar agár a fajta pontos neve, és barna, foltos és csíkos színekben pompáznak. Több tenyészpár is van, s jelenleg is kölykökkel ajándékozták meg gazdájukat.

II. Rákóczi Ferencnek is voltak gyönyörű agarai, és imádták őket. Hagyományaink szerint velük vadászott itt is hajdanában, s kedvence a „Fidibusz” nevű volt.

A piciny birkanyáj is régi hagyomány már Tóninál, régóta foglalkozik velük is. Cigájákat és rackákat tart jelenleg.

Ami igazán újdonság: a díszbaromfik. Jó néhány brháma, cochin, orpington és itáliai baromfi pár látható az udvarán.

S bizony már szaporulattal is büszkélkedhet. A díszfácán kolónia is folyamatosan gyarapodik. Arany, ezüst, király, fehérfüles, sárga arany fécánok futkároznak az ízlésesen és nagyon precízen kialakított volicrekben.

Szirti fogoly, californiai copfos fűrj és ausztrál copfos galamb is színesíti még a különleges állatok sokaságát.

Ez csak a kezdet, mondta Tóni, mert még nagyon sok megvalósítandó ötlet forog a fejében.

Jó néhány kotlóssal is találkozhatunk, amelyek vagy a csibéiket terelgetik vagy még a tojást ülik, vigyázzák a fészükön.

Azért a leglátványosabb kétségtelenül a páva pár, mely bemutatja szülőházaja (Ázsia) páratlan színorgiáját, a szétárt faroktollaival. Vitathatatlanul a pávakakas itt a király, a baromfik között legalábbis.

Az állatok szeretete szorosan kapcsolódik Balázs Tóni igazi nagy szerelméhez, a régiségek világához.

Ezért jelenik meg a Macimúzeum termeiben is az élő állat a valóságban is. Először csak egy 200 l-es trópusi akvárium került berendezésre, gyönyörű, különleges halakkal betelepítve, majd egy terrárium következett, melybe egy csodás hullót kaptunk Budapestről, egy királypínt, amely most 1 m hosszú.

Nagyon tetszik a gyerekeknek, akik egymást lökdösve furakodnak minél közelebb az üvegfalhoz, hogy láthassák közelről is.

Ezt akarjuk tovább bővíteni még több akvárium és terrárium beállításával, hiszen ezt szeretik, ezt nézik meg szívesen a gyerekek a macik mellett.

Az udvarra is szeretnénk egy hatalmas ketrecet elkészíte-

ni valamilyen nagyobb állatnak, de hogy melyiknek, az még egy darabig maradjon titokban.

Végezetül csak azt szeretném még elmondani, hogy mindezek a tervek, célok úgy fejlődnek igazán nagygyá, ha még többen csatlakoznának hozzánk. S itt köszönöm meg minden támogatóknak, akik kitartanak mellettünk, s bíznak, hisznek a jövőben.

Köszönettel és tisztelettel:

Ulviczki György

NYÁRI PROGRAMOK

SZENT IVÁN ÜNNEPE

Június 21., szombat

10-22 óra sportesernak (Kossuth út 12.):

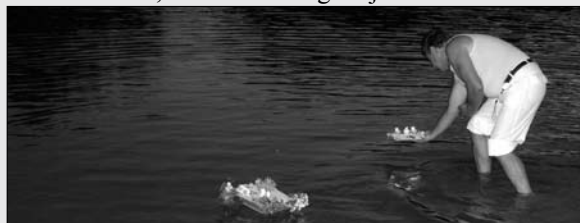
12 órás labdarúgó torna

15 óra Alkotóház (Kossuth út 18.):

virágtutajok készítése

19 óra Alkotóház (Kossuth út 18.): emléktábla avatás

20 óra Tisza, révátkelő: virágtutajok vízre bocsátása

22 óra Macimúzeum (Szabadság tér 3.):

tábortűz és koncert: zenél a STRAITS FANS (Kun-Szabó Márton (gitár) és Magda Péter (gitár-ének) előadásában Mark Knopfler és a Dire Straits legjobb dalai.)

II. DÖME NAPI VIGASSÁG

Rákóczifalva - Szabadság tér

2008. augusztus 16., szombat

Ez a nap a mackókról szól:

meseelőadások

vásári forgatag

mézbemutató és kóstoló

koncertek

gólyalásbasok és mutatványosok

Guinness-rekord kísérlet: 8 méteres kuruc maci a főtéren

A játékmackóit ne hagyja otthon!

Információ: 06-70-335-65-98, 06-30-505-30-36

VETERÁNOK TELEPÜLÉSÜNKÖN

Fotók: www.rakoczifalva.hu

Május 31-én Rákóczifalva főterét különleges járgányok lepték el. Településünk egyik színtere volt a Közép-Tisza-Vidéki Veterán Jármű Találkozó és Túra elnevezésű programnak.

A felvonultatott autók és motorok igen sok mindentől mesélhetnének, ha beszélni tudnának, hiszen nem napjainkban gyártották őket. A mintegy ötven jármű közül a legrégebbi egy Mercedes gyártmányú automobil, és az Indian keresztnévre hallgató motor volt, melyek több mint 80 évesek. A túrán résztvevők megbízhatósági és ügyességi vetélkedésben vettek részt. Rákóczifalván például diótörés és patkódobás volt a feladat.

A felvonuló veteránjárművek közül mindössze egy akadt, amelyik már a verseny első etapjában felmondta a szolgálatot, így nem tudta teljesíteni az előírt feladatot.

A találkozó rákóczifalvi eseményeiről színes képesszeállításunk megtekinthető Rákóczifalva hivatalos honlapján: www.rakoczifalva.hu.

pbm

SPORT

Megyei diákolimpia győztes csapata

Mikor meghallottam, hogy a maroknyi kis csapat micsoda eredményt ért el, egészen izgalomba jöttem, és újságot a napi sajtó mellé a helyi híreket. Rögtön gondoltam, hogy írni kell róla, hogy széles körben ismert legyen. Utoljára 1972-ben vett részt Rákóczifalva csapata országos döntőn.

J-né: Kérdezem Ruskó Zsoltit, hogy mióta foglalkozik ezzel a korosztállyal?

RZs: Óvodás koruk óta, három éve. Jelenleg 6-9 éves korosztály van a győztes csoportban.

J-né: Mennyi felkészülést igényel, hogy idáig jussanak?

RZs: Heti két edzés és majdnem minden hétvégén tornák vannak, azaz versenyek.

Ezek a mérkőzések kb. 20 percig tartanak és a lebonyolítás ideje mindig attól függ, hogy hány csapat vesz részt a játékban, ez a 20 perc szorzódik a csapatok számával. Általában négy csapat azért minimum mindig van.

J-né: Most, a diákolimpia során hány csapat indult?

RZs: Ezt igazán nem lehet tudni, kb. 40 volt az induló csapatok száma. Mi kilenc meccset játszottunk veretlenül. A döntő itt volt Rákóczifalván, itt már csak négy csapat szerepelt: Tiszafüred, Kenderes, Szolnok-Széchenyi és Rákóczifalva csapatai között dőlt el a továbbjutás.

Most, hogy bejutottunk az országos döntőbe, amely Fonyódligeten lesz május 28-30-ig, a megyét egyedül mi képviseljük. 20 csapat lesz: a 19 megyei győztes és Budapest valamennyi kerületének valamelyik csapata. Tudomásom szerint a mi csapatunk lakik a legkisebb lélekszámú községben.

Induló csapatok: pl. Pécs, Zalaegerszeg, Szeged, Sopron ..... Már a városok neve is jelzi, hogy lélekszámban Rákóczifalva igen eltöprel a felsorolt nevek mellett, de a teljesítményében igen kimagasló eredmény jelzi mégis községünk nagyságát.

J-né: Szerintem ez nagyon-nagyon nagy dolog, dicsőség a gyermekek és edzőjük részére.

Akikre büszkén gondolunk:

Nagy Kristóf, Dudinszky Márk, Molnár István, Szokolai Viktor, Banka Gábor, Lévai Máté, Barta Patrik, Susa Zoltán, Bagi Patrik, Kis Zalán, és az edző, Ruskó Zsolt.

Jobbágyne

LAPZÁRTA UTÁN érkezett a hír, hogy a lelkes ifjú csapat igencsak kitett magáért, és a cikkből is kitűnő erős mezőnyben a 14. helyen végzett az országos döntőben, ezzel sokaknak visszaadva a hitet a futball jövőjét illetően!

Gratulálunk, csak így tovább gyerekek!

/szerk./

Pünkösdi Kupa Rákóczifalva

2008.05.12 -én nemzetközi utánpótlás tornát szervezett a Rákóczifalva SE a Dencs Antal Sportpályán. Az 1999-2000 -ben született gyerekek három csoportban, összesen 14 hazai és egy szlovák (SK TEMPUS Rimaszombat) csapattal küzdöttek a Pünkösdi Kupáért. A csoportmérkőzések 9 órától kezdődtek, majd kb. 15 órára kialakult a hármas döntő, ahová az SK TEMPUS, LURKÓ FOCIMÁNIA és a RÁKÓCZIFALVA csapatai kerültek. A lelkes közönség nagyon színvonalas mérkőzéseket láthatott, ahol a hazai csapat először 1:1 játszott a LURKÓ FOCIMÁNIA -val, majd drámai csatában 2:1 -es vereséget szenvedett az SK TEMPUS -tól. Végül az előkelő harmadik helyet érte el.

A torna végeredménye:

1. LURKÓ FOCIMÁNIA
2. SK TEMPUS, Rimaszombat
3. RÁKÓCZIFALVA SE

A torna legjobb kapusa a rákóczifalvai Nagy Kristóf lett.

Támogatók voltak:

FERRERO Magyarország Kft.
Apropó Iparcikk Kereskedés
Szabados Kft.
BARCOOP Kft.
401. sz. Coop ABC
Ifj. Nagy András
Polgármesteri Hivatal
Falvai Sándor

Ruskó Zsolt

SPORT

Megyei bajnokaink

Sporttörténelmet írt az idén a Rákóczifalvai Kézilabda Klub férfi csapata, hiszen veretlenül, 13 pont előnnyel zárta a JNSZ Megyei Kézilabda Bajnokság pontvadászatát. Olyan nagy fölénnyel lett bajnok, amire az utóbbi évtizedben nem volt példa a megyében! Jellemző volt a csapat ez évi szereplésére, hogy alig-alig akadt mérkőzés, melyet kevesebb mint 10 gólos különbséggel nyertek volna meg, de volt olyan is, amit 30 góllal „húztak be” a fiúk. Ezzel a remek teljesítménnyel kiharcolta A CSAPAT az NB.II-ben való indulás jogát, ezen felül az idei év gólkirályi címe is „hazakerült”, hiszen Czövek Andrej, a csapat gólzsákja 206 góllal toronymagasan bizonyult a legjobbnak e téren.

A hatalmas siker értékét növeli, hogy eddig a férfi mezőnyben csupán a városi csapatoknak sikerült bajnokságot nyerni a megyében. Nincs még egy olyan község, mely elmondhatja magáról, hogy kézilabdásai ekkorát dobtak. Ennek megfelelően kell kezelni a SIKERT, és mindenképpen azon kell lennie a sportbarátoknak a faluban, hogy megvalósulhasson az egyre inkább tényként kezelendő „álom”, miszerint jövőre NB.II-es mérkőzéseket láthassunk Rákóczifalván!

Szerencsére az Önkormányzat teljes méltósággal támogatja a BAJNOKCSAPATOT, sőt az eredmény láttán több vállalkozó is segítségéről biztosította a klubot, mert látják, és értékelik az erőfeszítéseket, amiket a fiúk megtesznek azért, hogy elhozzák a faluba az NB.II-es mezőnyt, ezzel színvonalas, parázs hangulatú, kőkemény, férfias csatákat láthassunk Sportcsarnokunkban. Hiszen nem elég ha van egy megyeverő csapat, ahhoz, hogy az álmoból realitás legyen, pénz is kell. Egy akkora településen, mint a miénk pedig csak összefogással lehet megteremteni a feltételeit az NBII-ben történő indulásnak. Jelen állapot szerint azonban még mindig hiányzik a magasabb osztály éves költségvetéséhez szükséges

minimális összegből körülbelül fél millió forint, melyet reméljük sikerül összeszedni a bajnokság rajtjáig. Ezúton tisztelettel ismételten megkérjük a falvai vállalkozókat, hogy mindenki erejéhez mérten, ha csak egy minimális összeggel is, de segítse a klubot, hogy létrejöhessen az, amire eddig még nem volt példa Rákóczifalván: NB.II-es férfi kézilabda csapat legyen a községben!

Tóth Barnabás

Állósor /jobbról/: Kocsis Lajos, Sütő János, Szabados Károly, Sütő István, Tógyi Ferenc, Makai Róbert, Bíró Zsolt
Gugolnak: Németh Balázs, Dömsödi Tamás, Németh Gábor, Németh László, Török Zsolt, Deák Zoltán, Czövek Andrej
Fekszenek: Tóth Barnabás, Szöllősi János

Macimúzeum

Legyen ön is részese új Guinness rekord felállításának!
Döntsük meg együtt az amerikai 7,3 méteres rekordot!
**Készüljön el a rákóczi falvi Macimúzeum nevezetes
kuruc-macija monumentális, 8 méteres méretben!**

Kérjük, támogassa tervünk megvalósulását!

Macimúzeum-Balázs Antal

BOCS D' ART GALÉRIA

Hab alatt c. kiállítás

Május 16-án újabb kiállításra várta a Macimúzeum Bocs d' Art Galériája az érdeklődőket.

A cím: „Hab alatt” nagyon találó volt, hiszen Dr. Varga Zoltán nagykörű gyűjtő sörös kupáit mutatta be, s mint tudjuk, az igazi sör habja a pohár fölé kell érjen. A szép, üvegből, porcelánból készült kollekciót megfelelően egészítették ki Herczeg Gyula budapesti gyűjtő sörnyitói.

A kiállítás megnyitóján Dr. Varga Zoltán elmondta, hogy hosszú évek alatt jött össze ennyi különleges „krigli”. Először csak úgy a saját kedvéért gyűjtögette, majd barátok érdeklődését látva, már tudatossá vált szenvedélye. Ezt követően híre is ment hobbijának és már kéretlenül is kapott különleges darabokat.

A megnyitó záró aktusaként stílusosan a Soproni Sörgyár jóvoltából, frissen csapolt, habzó nedűt kóstolhattak a meghívott vendégek.

(A kiállítás június 26-ig tekinthető meg.)

pbm

Nyári AKCIÓ az ATI Autósiskolánál:

KRESZ elméleti díjból 50% kedvezmény
Rákóczi falván a Varsány Közösségi Házban.

Tájékoztató:

2008. június 10-én, kedden és június 13-án, pénteken
17 órakor.

Jelentkezés: a 30/505-3158 telefonon
Kissné Kovács Mária oktatónál.

Hirdetési áraink

A Rákóczi Lapban az alábbi árak szerint hirdethet
(árak az áfát tartalmazzák):

Egész oldal: 25000 Ft

1/2 oldal: 15000 Ft

1/4 oldal: 7500 Ft

1/8 oldal: 4000 Ft

A hirdetéseket Jobbágyiné Incze Erzsébetnél
(Szabadság téri újságos pavilonban) lehet feladni.

Legyen vendégünk!

Közvetlen vízparttal rendelkező, rendkívül hangulatos
apartmanok kiadók

BALATONLELLÉN és FONYÓDON,

valamint modern, igényesen berendezett, mélygarázzsal
ellátott lakást kínálunk pihenésre vágyó vendégeinknek
egész évben HÉVÍZEN.

Információ: Dorkó Éva tel: 06-20/357-0960

Fényképes tájékoztató: e-mail: dorkoeva@t-online.hu

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Császiné Csáti Réka, Czirmayné Kocsis Róza,

Hably Dóra, Jobbágyiné Incze Erzsébet, Hajdú Gergely, Mondi

Viktor, Tóth Kitti, Ulvizki György, Urbánné Kelemen Rózsa

Korrektúra: Túróczi Annamária

Önkormányzati hírek: Molnár Zsuzsanna

Civilszervezetek, intézmények híreit sajtó alá rendezte:
Császiné Csáti Réka

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti a Magyar Posta Zrt.

Előfizethető a kézbesítőknél és a Posta Hivatalban.

Rákóczi falva, 2008. június 10.

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon:

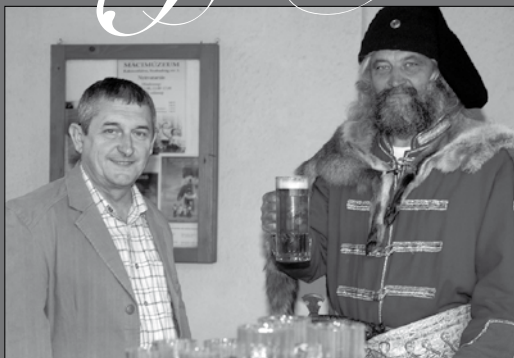
www.rakoczifalva.hu

Bocs D'Art galéria

Itab alatt

Willibald

Neptáncgála

